

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXIII. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

1988. ÁPRILIS

ÁRA: 2 FORINT

Bérfejlesztési lehetőségeink

Ez évben a bizalmi testületi ülések valamivel később tárgyalják az éves bérfejlesztés felosztását. A késés oka: a bérfejlesztés viszonyítási alapját képező postaszervi bázisbér-színvonalakat korrigálni kellett a személyi jövedelemadó hatá-
sával. Ez jelentős többletfelelő-
ségeket és időt igényelt.

Az 1988. évi feladatok kiadá-
sával, az éves tervek készítésé-
vel azonban nem lehetett várni.
A posta szakmai vezetősége ar-
ra törekedett, hogy a középfokú
postaszerveknél a feladatok
meghatározásával egyidejűleg
biztosítsa a közgazdasági felté-
teleket is, így többek között a
relatív bérszabályozás 1988. évi

feltételrendszerét, s a hozzá
kapcsolódó bérfejlesztési mér-
tekeket.

Szakszervezetünk elnöksége
helyesen tartotta ezt a szak-
mai törekvést, s így az idén két
ülésen is foglalkozott az 1988.
évi bérfejlesztéssel:

- februári ülésén megtár-
gyalta, és egyetértett a belső re-
latív bérszabályozás 1988. évi
feltételrendszerével, majd

- márciusban megvitatta és
egyetértett a Magyar Posta
1988. évi bérpolitikai irányelvei-
vel, és a bérfejlesztés középfokú
postaszervek közötti felosz-
tásával.

zás rendszere szintén azonos a
múlt évi rendszerrel, az el-
várt termelékenységnövekedés
azonban nem egységes. Az álta-
lános mérték 2,5 százalékos. Ettől
eltérő a Budapesti Postaigazgató-
ságtól és a Budapest vidéki
Postaigazgatóságtól elvárt nö-
vekedés. Ugyanis a két posta-
szervnél az egy főre jutó tiszta
perc 8 ezer fölött van, míg a
többi postaszervnél ez 7390 és
7610 normaperc között szóró-
dik.

Az elvárt termelékenységnö-
vekedés teljesítése esetén vala-
mennyi postaszerv maximum 1
százalékos bérfejlesztést haj-
that végre.

A Postások Szakszervezeté-
nek Elnöksége annak tudatá-
ban, hogy a mutató alkalmazá-
sának reális korlátai vannak,
szükségesnek tartja, hogy a re-
latív mutató jövő évi mértéké-
nek kialakítását előzze meg a
teljesítményelvnek és a szolgál-
tatási kötelezettségnek, vala-
mint a dolgozók leterhelésének
komplex elemzése.

Egyedi relatív bérszabályozá-
si rendszere van még:

- az építési üzemnek és a ja-
vító üzemnek. A relatív mutató:
egy képzett létszámmra jutó nor-
maóra. A termelékenység 12, il-
letve 5,7 százalékos növekedése
8,4, illetve 4 százalékos bérnö-
vekedés elérésére ad lehetősé-
get;

- a Posta Anyag- és Érték-
cikkhivatal mutatói a megfele-
lő anyagellátásra ösztönöznek.

A bérfejlesztés felosztása

A relatív szabályozás az éves
bérfejlesztésnek mintegy négy-
ötödét osztja fel a középfokú
postaszervek között. A megma-
radt egyötödből:

- központi bérintézkedést
kellett megvalósítani mintegy
0,14 százalékos bérfejlesztés le-
költésével. A budapesti agglo-
meráció és a Csekkelszámoló

■ az alsó bérhatár alattiság
jogszába lyi kötelezettségét tel-
jesíteni kell;

■ a népgazdasági irányel-
vekkal összhangban javítani
szükséges az értelmiség, külö-
nösen az alkotó műszaki érte-
lmiség anyagi elismerését.

A bizalmi testületi ülések a
bérfejlesztés felosztását április
folyamán tárgyalják. Mérélegel-
hetik, hogy az alapbéréket vis-
szamenőleg január 1-től, vagy
későbbi időponttal emelik-e fel.
Törekedni kell azonban arra,
hogy a bérfejlesztés számfejté-
se lehetőleg az áprilisi bérekkel
együtt megtörténjen, legkésőbb
azonban a májusi bérekkel kell
folyósítani.

■ a bérfejlesztés felhasználá-
sára alapvetően csak feltétel-
hez kötött kerülhet sor;

■ szükséges az egyösszegű
munka- és bérutalványozás al-
kalmazásának bővítése;

■ a keresetarányok alakítá-
sánál indokolt figyelembe venni
a személyi jövedelemadó prog-
resszivitását;

A mutatók teljesítéséhez 1,5
százalék bérfejlesztés kapcsoló-
dik.

— A járműtelep relatív sza-
bályozásával bővült a szabá-
lyozottak köre. A bérfejlesztés
alapmutatója: a naponta kiállí-
tott gépkocsik aránya az üzem-
képes gépkocsikhoz viszonyít-
va. A mutató teljesítésével ma-
ximum 1,5 százalék bérfejlesz-
tés érhető el.

A nyereség kitermeléséhez
kötődő relatív elem a szabá-
lyozó rendszerben az adózott bér-
fejlesztés elmaradását hivatott
pótolni. Működése is azzal azo-
nos: amennyiben a postaszerv
által képzett dolgozói érdekelt-
ség eléri a bérköltség 3,8 száza-
lékát, az e feletti minden 1 tized
százalék növekedéshez 0,1 szá-
zalékos bérnövekedés kapcsoló-
dik. A felső határ a mutatónál
4,5 százalék, a hozzákapcsolt
bérfejlesztésnél 0,5 százalék.

A távközlési létszám növelé-
sét ösztönző preferenciarend-
szer működtetése megváltozott.
Mégpedig:

- pályázati rendszerben fog
működni,

- kiterjed az ipari gyártó-
szerelő területre is,

- mértéke a bruttószítés ha-
tására megváltozott. Felsőfokú
végzettségű szakember-lét-
számnövelés esetén 33 ezer for-
int, középfokú végzettségű
szakember-létszámnövelés ese-
tén 16 ezer forint preferencia
számolható el.

A Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezetének
Elnöksége az 1987. évi munkaversenyben elért eredménye-
ik alapján:

KIVÁLÓ IGAZGATÓSÁG
kitüntetésben részesíti
a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság;

ELISMERŐ OKLEVÉL
kitüntetésben
a Soproni Postaigazgatóság;

DICSÉRO OKLEVÉL
elismerésben
a Posta Oktatási és Kulturális Intézet
dolgozó kollektíváját.

*

A szocialista brigádok versenyében elért kiemelkedő tel-
jesítményükért a

Posta Kiváló (Ifjúsági) Brigádja

kitüntetést kapta
a Dobó Katica távbeszélő-kezelő brigád (Szombathely 1.
postahivatal),

a Petőfi Sándor műszerészbrigád (Győr mikrohullámú
állomás),

a Puskás Tivadar távbeszélő-kezelő brigád (Tatabánya 1
postahivatal),

a Május 1. műszerészbrigád (Budapesti Postaigazgató-
ság Fenntartási Üzem),

az Ifjúsági műszaki rajzoló brigád (Helyközi Távbeszélő
Igazgatóság Tervező és műszaki nyilvántartó iroda),
a Bondor János egyesített-kézbőlítő brigád (Keszthely 1
postahivatal),

a Bláthy Ottó műszerészbrigád (Győr mikrohullámú ál-
lomás),

a Puskás Tivadar karbantartó-műszerész brigád (Mis-
kolt Városi Távközlési Üzem),

a Kossa István forgalmi előadó komplex brigád (Hírlap-
és Postaszállítási Igazgatóság),

a Gutenberg nyomdai szedőbrigád (Posta Anyag- és Érték-
cikkhivatal Nyomdaüzem),

a Puskás Tivadar műszerész szocialista brigád (Somogy
megyei Távközlési Üzem kaposvári főközpont),

a Kossuth Lajos alkotópontos műszerészbrigád (Győr-
Sopron megyei Távközlési Üzem),

a Puskás Tivadar műszerészbrigád (Szabolcs-Szatmár
megyei Távközlési Üzem),

a Dobó Katica hálózatos komplex brigád (Lágymányos
Távbeszélő Üzem),

a Puskás Tivadar tervezőbrigád (Posta Beruházó és Ter-
vező Intézet),

a Jedlik Ányos kábelszerelő brigád (Borsod megyei Táv-
közlési Üzem),

a Crossbar műszerészbrigád (Dél-Pest megyei Távközlé-
si Üzem Cegléd főközpont),

a Május 1. egyesített felvevőbrigád (Mátészalka 1 posta-
hivatal),

a Szabadság főközpontos brigád (Csongrád megyei Táv-
közlési Üzem),

a Bolyai János kutatóbrigád (Posta Kísérleti Intézet),

a Dobó Katica hivatali kézbesítő brigád (Budapest 62
postahivatal),

a Komplex névsorszerkesztő komplex brigád (Budapesti
Távbeszélő Igazgatóság),

a Petőfi Sándor lakatos szocialista brigád (Posta Építési
Üzem V. Főmérnökség),

a Bláthy Ottó erőáramú berendezésszerelő brigád (Pos-
ta Javítóüzem áramellátó üzem),

a Radnóti Miklós autószerelő komplex brigád (Posta
Járműtelep 2. számú szállítási üzemegység, Tatabánya) és
az Összetartás raktárkezelő brigád (Posta Szociális Hiv.)

A Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Brigádja és a
Posta Kiváló Brigádja

kitüntetésben részesül a

December 3. műszerészbrigád (Miskolt Átviteltechnikai
Gócüzem 2. üze) és a

József Attila mozgóposta utazószolgálat-irányító, ellen-
őrző brigád (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság).

A Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Dolgozója és
egyidejűleg Kiváló Dolgozó kitüntetésben a Hírlap és Pos-
taszállítási Igazgatóság József Attila brigád tagja:

Fekete Lajos csoportvezető

reszesül.

A Puskás Tivadar brigád (Budapest vidéki Postaig.)
Posta Kiváló Ifjúsági Brigádja

kitüntetésben részesül.

Szigorúbb feltételek

Az 1988. évi népgazdasági
terv a múlt évhez képest is lé-
nyegesen alacsonyabb nominál-
bér-kiáramlást irányzott elő.
Népgazdasági szinten általá-
nossá vált a központi bérszabá-
lyozási forma. A Magyar Posta-
ra továbbra is a központi átlag-
bér-szabályozás érvényes. A
végrehajtható bérfejlesztés 3,5
százalék, ez a múlt évi mérték-
nél 1 százalékkal kevesebb.

A bérfejlesztési lehetőség ala-
acsony szintje mellett jelentős
korlátozó tényezőket is tartalmaz
a bérszabályozás, mégpedig: a
3,5 százalék bérfejlesztés nem
léphet túl, illetve a túllépést

büntetőadó terheli. A 3,5 száza-
lékos bérnövekedés felett kifi-
zetett bérért tízszeres kereseti
adót kell befizetni, továbbá ezt
a túllépést a jövő évi bérfejlesz-
tés bázisánál nem lehet figye-
lembe venni. (Eddig az adós
bérfejlesztés bázisban maradt.)

A kormány stabilizációs és ki-
bontakozási programjából adó-
dó vállalati feladatok igénylik,
hogy a bérkiáramlás az eddigi-
nél is következetesebben telje-
sítménytöbbletbe kapcsolód-
jon. A postán ez úgy valósítható
meg, hogy nagyobb arányban
kötődnek feltételekhez.

Továbbfejlesztett rendszer

A VII. ötéves tervre meghir-
detett belső relatív bérszabá-
lyozás első éve eredményesen zá-
rult. A bérszabályozásnak je-
lentős szerepe volt abban, hogy
a forgalmi területen a termelé-
kenység javult, a távközlés ki-
tűzött fejlesztési feladatai telje-
sültek, illetve egyes területeken
a teljesítés lényegesen megha-
ladta a tervezett szintet.

A belső relatív bérszabá-
lyozás továbbfejlesztését meghatá-
rozzák:

- a múlt évi szabályozás
kedvező tapasztalatai, valamint

- a bérigazdálkodás szigo-
rúbb népgazdasági feltételrend-
szere, s ezen belül

- a Magyar Posta kis bérfej-
lesztési lehetősége.

A távközlésfejlesztéshez kap-
csolódó relatív szabályozás
múlt évi feltételrendszerre nem
változik. Az éves feladatok tel-
jesítéséhez a területi igazgató-
ságoknál továbbra is átlag 1
százalék bérfejlesztés kapcsoló-
dik. Ez a mérték a feladatok
nagyágától függően a posta-
szervek között 0,81 és 1,72 szá-
zalék között szóródik.

A speciális feltételrendszerű

Budapesti Távbeszélő Igazgató-
ság, Helyközi Távbeszélő Igaz-
gatóság és Központi Táviró Hi-
vatal ugyancsak a tavalyi mér-
téssel azonos 1,5-1,5 száza-
lékos bérfejlesztéssel számolhat.
A Rádió- és Televízió-műszaki
Igazgatóság 2,5 százalékos bér-
fejlesztése a feladat mellett ma-
gában foglalja a magas létszám-
arányt képviselő értelmiség fo-
kozottabb anyagi elismerésé-
nek forrását is. Ugyanez indok-
olja a POTIBER múlt évi relatív
bérfejlesztési mértékének válto-
zatlanágát.

A szabályozásba bevont pos-
taszervek köre ez évben bővült
a Posta Kísérleti Intézettel.
A szabályozás feltételrendszere
elsősorban a TPV-program ki-
emelt feladatait tartalmazza.
A relatív szabályozáshoz kap-
csolt mérték — hasonlóan a
POTIBERHEZ — 5 százalék.

Valamennyi postaszerv — az
1988-as relatív mértékeken fe-
lül — újra igénybe veheti a
múlt évben megnyert távközlés
relatív bérfejlesztésének ne-
gyedrészt is. (Ez postaszinten
mintegy 13 millió forint.)

A forgalmi relatív szabá-
lyo-

Ifjúsági parlament Debrecenben

Március 12-én borongós időben, de vidám arccal érkezett az ifjúság a középszintű ifjúsági parlamentre.

A gazdasági vezetés beszámolóját, a Debreceni Postaigazgatóság elmúlt 3 évi gazdasági és ifjúságpolitikai tevékenységét dr. Szabó Gyula igazgatóhelyettes ismertette a küldöttekkel.

A beszámoló tartalmas munkáról adott számot, hangsúlyozva, hogy a területünkön dolgozó fiatalok nagy többsége lelkes és becsületes munkával vette ki részét a postaigazgatóság előtt álló feladatok megoldásában. Az ismertetőből az is kitűnt, hogy a postaigazgatóság igen sokat tett az ifjúságpolitikai feladatokat meghatározó 3 éves program megvalósításáért.

A fiatalok készültek a parlamentre, melyet észre lehetett venni a vita során elhangzott sok hasznos, alapos és átgondolt hozzászólásból. Így például Kuthy Antal rámutatott az ifjúság helyzetét nehezítő tényezőkre, a családalapítás problémáira. Nem érte, hogy addig amíg a nyugdíjas 96 000 forintig adómentes, a fiatalok ezt csak 48 000 forintig élvezhetik. Idősebbeknek tartanék végre megvalósítani azt, hogy ma már ne azt fizessük meg, hogy ki hány évet dolgozik a postánál, hanem azt a munkát, amit véghez. Szólt az értelmiség helyzetéről is, akik körében az érdemi munkával jobban arányban álló anyagi megbecsülésre lenne szükség.

Futó Mária kifogásolta, hogy az MPK részéről sok esetben későn érkeznek az utasítások, a rendelkezések, lassú az információáramlás. A lakosság sok esetben hamarabb értesül a sajtó útján a postai intézkedésekről. Elavultnak tartja a postai szabályzatokat, sürgősnek ítéli azok felülvizsgálatát és korszerűsítését.

Rubin Mihály szólt arról, hogy a postaigazgatóság dolgozó országos viszonylatban az utolsók között vannak keresetüket illetően. Foglalkozott az ösztönző bérek valóban ösztönző feladatával, melyet csak reális és megnyugtató értékeléssel lehet elérni.

Nagy Ferencné a nők tehermentesítésére tett javaslatot. Szorgalmazta, hogy a postaigazgatóság terjessze ki jobban a nők rész munkaidőben való foglalkoztatását.

Több fiatal szólt a számítástechnikai továbbképzés szükségességének jelentőségéről, a továbbtanulási lehetőségek bővítéséről. Hangsúlyozták, hogy mennyire fontosnak tartják az idegen nyelvek elsajátítását. Még inkább lehetővé kell tenni a gyeden és gyesen levő kismamák tanulását. Ajánlották, hogy a postaigazgatóság a szakközépiskolásokkal már az első évben kössön tanulmányi szerződést. Szó volt a postaszemélyzeti díjkezelvény kiadásáról, a RK és RSZ táviratokra,

valamint a tévédíj csökkentéséről, vagy eltörléséről. Célszerűnek tartanák fiataljaink, ha a tévédíjat valamennyi nyugdíjas esetében eltörlőnék.

A bruttó fizetésekkel kapcsolatban felmerült, hogy nem történt intézkedés az új alkalmi (helyettesítési) bérekről. Az önként vállalt túlórákat sem bruttóították. A gépkocsivezetők kifogásolták, hogy az üzemanyag-megtakarítást csak negyedévenként rendezik a szállítási üzem.

Megfogalmazódott, hogy gépeink, berendezéseink, állóeszközeink fenntartására és fejlesztésére kevés a pénz, mely távlatokban nagy gondot fog jelenteni a postaigazgatóságnak.

Elismerték, hogy lakásépítési kölcsönt minden jogosult kap, de kevésnek tartották az 1-1 építkezésre jutó kölcsön összegét. Azt is szóvá tették, hogy a kedvezményes fuvarszállítási igényt nem elégítik ki maradéktalanul.

Szabó Ildikó a szocialista brigádmozgalommal kapcsolatban elmondta, hogy évről évre többet kell vállalni és tenni ahhoz, hogy az értékelés során valamilyen elismerésben részesülhessenek. Több fiatal is csatlakozott hozzá, hogy a brigádok jutalmazásának értékelése nem mindig a legreálisabb.

Nagy Ildikó azt kérdezte a postaigazgatóság vezetőitől, hogy a kisvárdai postaforgalmi szakközépiskolában végző két osztály tanulói részére tudnak-e munkahelyet adni. Kérte a postaigazgatóság KISZ-bizottságát koordinációs feladatának fokozottabb gyakorlására.

A területen megtartott 28 munkahelyi szintű ifjúsági parlamenten felvetettek, illetve javaslatokat, észrevételeket mondta el a 14 fiatal hozzászólásában.

Azt hiszem, jól teszem, ha sokszáz fiatal nevében megígérem, hogy a tőlünk telhető legjobb hozzáállással, igazi és becsületes tenniakarással kivesszük részünket az előttünk álló nagy feladatok megvalósításából.

A parlament egyetértett a gazdasági vezetés javaslatával, mely az ifjúsági program teljesítésének évenkénti ellenőrzését határozza meg. Erre a célra a legmegfelelőbbek az évenkénti kishivatali tanácskozások, valamint a nagyobb végrehajtó postaszerveknél a különböző termelési tanácskozások. Ezen a gazdasági vezetők kötelesek számot adni az ifjúsági program teljesítéséről.

Döntött végül a középszintű ifjúsági parlament abban is, hogy jelenleg nem javasolja az ágazati ifjúsági parlament megtartását, de a küldötteket megválasztotta.

A részt vevő küldöttek jónak és hasznosnak értékelték a parlament munkáját, mely végül baráti beszélgetéssel fejeződött be.

Popovics Ilona

A Postások Szakszervezetének székházában veteránok és régi kommunisták részvételével ünnepélyes megemlékezés volt a Tanácsköztársaság kikiáltásának 69. évfordulóján

Csereüdültetés külföldön

A Postások Szakszervezete 1988-ban is szervez külföldi csereüdültetéseket. Ennek az üdültetési formának már sokéves hagyományai vannak, a postás dolgozók az idén is azokat az országokat kereshetik fel, mint az elmúlt évben. Nem változott az üdültetés célja sem: elősegíteni a postás dolgozók és családtagjaik pihenését, a külföldi országok megismerését, a személyes találkozásokat és a kölcsönös tapasztalatcseréket.

A külföldi üdültetjegyek elosztása — az egyes területek létszáma, a beérkezett igények figyelembevételével — a titkárság jóváhagyásával történik.

Természetesen nem tudunk kielégíteni minden igényt, egy-egy üdültetésre a szakszervezeti bizottságok csak meghatározott számú jelentkezést tudnak elfogadni.

Milyen üdültetési lehetőségek lesznek az idei nyáron, mit nyújtanak az egyes utak — erről szeretnénk rövid tájékoztatást adni.

Csehszlovákia (80 gyerek)

A postás szülők gyerekei 8–14 éves korig, két 40 fős csoportban vehetnek részt az üdültetésben. A nyaralás Trencsény-Teplicén, az üttörőtáborban, egészséges környezetben, állandó orvosi és pedagógusi felügyelet mellett történik. A 16 napos teplei tartózkodás alatt sok mozgásra, sportolásra, játékokra és kirándulásra van lehetőség. Bratislavának és környékének a megismerésére külön 3 nap áll a gyerekek rendelkezésére.

Utazás oda-vissza különjáratú autóbusszal.

Az üdültetés időpontja: — leánycsoport VII. 01–19.

— fiúcsoport VII. 22–VIII. 09.

Költsége 4200 forint (ebből zsebpénz 450 forintnak megfelelő KCS).

Csehszlovákia (40 felnőtt)

A csoport az Alacsony-Tátrában, a Liptószentmiklós mellett, a Spojár üdültetlepen tölti el két hetet. A szép természeti környezet sok pihenésre, kirándulásra, hegyi túrázásra nyújt lehetőséget. Az üdültetők megismerkedhetnek az Alacsony- és a Magas-Tátra szépségeivel, történelmi városaival.

Utazás oda-vissza menetrend szerinti autóbusszal.

Az üdültetés időpontja: VII. 03–16.

Költsége 5000 forint (ebből a résztvevők napi 20 KCS-t kapnak üdítőre, kávéra).

Német Demokratikus Köztársaság (35 fiatal)

Az üdültetést 18–35 év közötti fiatalok részére szervezzük. Elsősorban turista jellegű, tapasztalatcserével egybekötött utazás. Azoknak ajánljuk, akik érdeklődnek az NDK tájai, nevezetesen, az NDK posta és a postások életkörülményei iránt.

Az utazás oda-vissza repülőgéppel történik.

Költsége 5500 forint (ebből zsebpénz 915 forint értékű DM).

Norvégia (21 felnőtt)

A résztvevők 13 napot töltenek a norvég postások skipheli üdültetjében, gyönyörű környezetben. A vendéglátók autóbusszos kirándulásokat szerveznek Norvégia természeti szépségeiben gazdag tájaira, hajókirándulást a fjordokhoz. Az üdültetés alatt lehetőség van Osló, Dröbak és környéke nevezetességeinek megtekintésére, a norvég postások életkörülményeinek megismerésére. Az utazás Budapest—Koppenhág—Osló útvonalon és vissza repülőgéppel történik.

Az üdültetés időpontja: VI. 15–27.

Költsége 27 400 forint (ebből zsebpénz 2300 forint értékű NKR).

Olaszország—Liguria (40 felnőtt)

Először utazik üdültetecsoporthoz az olasz Rivierára, a Ligur tenger partjára. A résztvevőket Celle-Ligure-ban, szállodában helyezik el. Az üdültetés ideje alatt pihenésre, sok fürdésre, napozásra van lehetőség. A vendéglátók autóbusszos kirándulásokat szerveznek, a résztvevők megismerkedhetnek az olasz Riviera nevezetességeivel. Velence megtekintése is szerepel a csoport programjában.

Utazás Velencéig és vissza Budapestre menetrend szerinti autóbusszal.

Az üdültetés időpontja: VI. 07–22.

Költsége 21 000 forint (ebből zsebpénz 2000 forint értékű líra).

Olaszország—Rimini (40 felnőtt)

A csoport az üdültetés nagy részét Riminiben, az Adriai tengerpart szép és népszerű üdültetvárosában tölti. Sok pihenésre, tengeri fürdésre, napozásra van lehetőség. A vendéglátók kirándulásokat szerveznek több olasz városba, a résztvevők megtekinthetik Velence, San Marino, Ravenna és Padova nevezetességeit. Firenzében is eltölthetnek két éjszakát, így ennek a városnak az alapos megtekintésére is alkalmuk lesz.

Az utazás Velencéig és vissza Budapestre menetrend szerinti autóbusszal történik.

Az utazás időpontja: IX. 06–21.

Költsége 18 500 forint (ebből zsebpénz 2000 forint értékű líra).

Olaszország—Róma (40 felnőtt)

Az üdültetés ideje alatt Rómának és környékének nevezetességeivel ismerkedhetnek meg a résztvevők. Délelőttönként az ostiai tengerparton napozásra és strandolásra is lehetőség van. A vendéglátók egynapos kirándulást szerveznek Firenzébe.

Utazás Rómába és vissza Budapestre repülővel.

Az üdültetés időpontja: VIII. 01–10.

Költsége 18 800 forint (ebből zsebpénz 2000 forintnak megfelelő líra).

Görögország (40 felnőtt)

Az üdültetés résztvevői egy hetet Spetses-en, az Égei-tengeri szigeten töltenek. Itt lehetőségük van pihenésre, tengeri fürdőzésre, hajókirándulásra, sok napozásra. Az üdültetés második felében Athénban tartózkodik a csoport, a város nevezetességeivel ismerkedik. Autóbusszos kirándulásokon a résztvevők a görög kultúra más értékeit is megtekinthetik.

Utazás Athénig és vissza Budapestre repülőgéppel.

Az üdültetés időpontja: VI. 19–VII. 04.

Költsége 25 500 forint (ebből zsebpénz 1600 forint értékű drachma).

*

A szakszervezet az utakhoz postás dolgozónként 1500 Ft-tal járul hozzá a költségekhez, a gyermeküdültetésnél pedig 1000 Ft-tal. Ezeket az összegeket a felsorolt költségekből már levontuk. Aki kedvet kapott valamelyik üdültetéshez, a lehetőségekről, az utazás részletes tudnivalóiról érdeklődjön munkahelyének szakszervezeti bizottságánál.

Az érdeklődők figyelmét arra szeretnénk felhívni, hogy az ütlevelet minden résztvevőnek önállóan kell beszereznie.

B. M.

KITÜNTETÉSEK

Kiemelkedő társadalmi és szakmai munkájukért házáink felszabadulásának 43. évfordulóján a Magyar Posta elnöke a Postások Szakszervezete Elnökségének egyetértésével az alábbi kitüntetéseket adományozta:

Kiváló Munkáért

kitüntetésben részesült Csomós Péterné szb-titkár (Budapesti Postaigazgatóság), Karácsony Andrásné szb gazdasági felelős (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Simon Mihályné szb-titkár (Eger 1 postahivatal), Urbán Józsefné szb-tag (Hajdúdorog postahivatal), Quell Konrádné tszb-elnök (Budapest vidéki Postaigazgatóság).

Elnöki Dicséretet

kapott Gyurcsák Lászlóné szb-titkár (Kiskunhalas postahivatal), Halász Józsefné szb-titkár (Magyarfalva postahivatal), Sziklai Istvánné üdültetési felelős (Posta Járműtelep).

Elnöki Elismerésben

részesült Budai Mihályné tt-felelős (Békéscsaba 1 postahivatal), Göbölös Ferencné szb-titkár (Babócsa postahivatal), Kiss Lászlóné kultúrfelelős (Posta Szociális Hivatal), Nagy Ignácné szb-titkár (Ajka 1 postahivatal), Tircsi Rozália szb-gazdasági felelős (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Tóth Tiborné bizalmi (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Vincze Ferencné főbizalmi (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság).

Tóth Illés államtitkár, a Magyar Posta elnöke felszabadulásunk ünnepe alkalmából
a Szocialista Magyarorszáért Érdemrend
kitüntetést kapta.
Magas elismeréséhez gratulálunk.

A vándorserleg hazatalált

Szakközépiskolák versenye

A Budapest vidéki Postaigazgatóság területén működő postaforgalmi szakközépiskolák az idén Dabason tartották a tanulmányi, kulturális, sport és honvédelmi versenyüket. Gondos előkészületek után nagy versenyvárosban várták, hogy 1988. március 25-én összemérhessék erejüket, tudásukat.

Az ünnepélyes megnyitótán, melyet dr. Krenkó József, a rendező dabasi iskola igazgatója tartott, megkezdődtek a versenyek. A különböző színhelelyekre az érdeklődők a versenyzőkkel együtt érkeztek, ahol tanulni lehetett a szoros, izgalmas vetélkedőknél. A tornaverseny résztvevői a környék egyik legeszebb általános iskolájában, Gyónon versenyeztek. Mindenkori nagy népszerűségnek örvendenek a honvédelmi és lövészeti versenyek is. A kemény munka, a nagy izgalom mellett természetesen jutott idő a szórakozásra is.

A versenyek után a diákok számítógépes játékokkal, videofilmekkel, táncszalaggal várták társaikat, melyek nagyon népszerűek voltak.

Az ünnepélyes eredményhirdetést nagy várakozás előzte meg. A díjakat Szathmári Géza, az igazgatóság vezetője adta át, s úgy ítélte meg, hogy a verseny nagymértékben segítette az igazgatóság és a bázisiskolák kapcsolatának elmélyítését, a

Temesvári Györgyi

Célra tarts!

Szakszervezeti mozgalmunk történetében 1987-tel egy olyan időszak zárult le, amikor tagságunk a tagdíjosztályba sorolás alapján, a bélyeg ellenében — amely nyugtaként szolgált — rendezte tagdíját.

A módszer a több évtizedes tapasztalat alapján lehetővé tette a tagdíjbevételi terv biztonságos és pontos meghatározását. A tényszám 99,8 százalék, de ez nem teljesen egyértelmű, ez az OTP által értékesített bélyegmennyiséget jelenti, de a valóságban tagjaink a tervezett 43,712 millió forinttal szemben 43,994 millió forintért vettek bélyeget. Az eltérést az okozza, hogy sok alapszervezet decemberben — az előre ismert változás miatt — a régebben megvásárolt bélyeget is felhasználta.

Egy táblázatba foglalva bemutatjuk, hogyan alakultak a tervezett bevételek és felhasználások az év folyamán, a SZOT-nak történő kötelező átutalás mellett, a központ, a középszervezetek és az alapszervezetek szintjén.

ezer forintban						
Bevételek	1987. évi terv			tény		
	központ alapszerv. együtt			központ alapszerv. együtt		
tagdíj	26 181	17 531	43 712	26 166	17 443	43 609
központi támogatás	—	4 250	4 250	—	3 920	3 920
vállalati támogatás	—	10 367	10 367	—	13 670	13 670
egyéb bevételek	2 180	1 441	3 621	3 627	4 928	8 555
bevételek összesen:	28 361	33 589	61 950	29 793	39 961	69 754
Felhasználások						
apparátus	14 559	—	14 559	14 083	—	14 083
tszb-k	6 064	—	6 064	5 206	—	5 206
SZOT-nak	6 079	—	6 079	6 059	—	6 059
üdülő beruházás	850	—	850	850	—	850
szociális	—	24 322	24 322	—	20 910	20 910
kulturális	—	5 283	5 283	—	7 438	7 438
sport	—	3 541	3 541	—	3 579	3 579
egyéb	—	6 553	6 553	—	6 770	6 770
felhasználások össz.:	27 552	39 699	67 251	26 198	38 697	64 895
eltérés:(-) felhasználási többlet, (+) megtakarítás	+ 809	— 6 110	— 5 301	+ 3 595	+ 1 264	+ 4 859

Mint látható a központ, a középszervek felhasználásai és kötelezettségeink figyelembevétele mellett mi egy kis megtakarítást, az alapszervezetek pedig nagy többletfelhasználást terveztek. A tényszámok azt mutatják, hogy a központ lényegesen magasabb megtakarítást ért el, mert bevételei terven felül nagyobbak lettek és a takarékos gazdálkodás kisebb felhasználást eredményezett.

Az alapszervezetek több mint 6 millió forintos hiánya helyett év végére több mint egymillió forint megtakarítás keletkezett, így összességében a feladatok teljesítése mellett ötmillió forinttal javult a pénzügyi helyzet az év végére.

Gazdálkodásunkat részletesebben vizsgálva a következő képet kapjuk:

Bevételek (ezer forintban)				
Megnevezés	bázis	terv	tény	
tagdíjbevétel (bruttó)	40 536	43 712	43 609	
kamat	711	1 300	2 396	
egyéb értékesítési bevétel	170	—	—	
„Postás Dolgozó” árbevétel	831	840	841	
üdültetési költségértérítés	30	30	30	
egyéb bevételek	121 189	7 815	8 165	
Összesen	54 467	53 697	55 041	

● *Tagdíjbevételünk az előző évit még jelentősen meghaladja, de a tervezett szintet — igaz, csak mintegy százezer forinttal — nem éri el.*

Ennek okait vizsgálva a következőket állapítjuk meg. *A szervezettség* országosan 95,3 százalék, ami 1,5 százalékkal alacsonyabb az előző évinél és 1,8 százalékkal a tervezettnél. Tavaly ez a lemaradás még csak 0,2 százalék volt. A nagyobb negatívum most is a budapesti alapszervezeteknél jelentkezik.

A tagdíjbevételt a szervezettség mellett az *átlagtagdíj* is erőteljesen befolyásolja. 1987-ben alapvetően pozitív irányú hatást gyakorolt a tényszámokra.

Végül harmadikként a *taglétszám* hat a tagdíjbevétel alakulására. 1987-ben ez a következőképpen alakult:

Megnevezés	1984	1985	1986	1987	
				terv	tény
Szervezett dolgozó	62 883	63 846	65 223	65 223	65 512
Egyéb tagok: nyugdíjasok, jogfennnt., tanulók	21 805	21 688	22 783	22 749	23 057
Összesen	84 688	85 534	88 279	87 972	88 566

Az aktív szervezett dolgozók száma szinte azonos, és csak az egyéb tagoké nőtt 274-gyel 1986-hoz viszonyítva.

● *Kamatbevételünk* a bázis időszakának több mint a háromszorosára nőtt, de a tervezettet is örvendetesen meghaladja. Ez a mérték nemcsak a körületekintő pénzügyi munka eredménye, hanem azé is, hogy a kamatlábakat jogfolytonosan és visszamenőleges hatállyal, terven felül, évközben megemelték.

● *Egyéb értékesítési* bevételt nem terveztünk.

● *A Postás Dolgozó* árbevétele a példányszám és az ár változatlansága miatt lényegében azonos szinten mozog, a ráfordítás viszont ezt jelentősen meghaladja.

● *Üdülési költségértérítést* a SZOT évente azonos szinten juttat.

● *Egyéb bevételeink* között a posta központi jóléti alapjából átutalt összeg azért csökkent az előző évihez képest, mert a központi támogatás utalása 1987-ből közvetlenül történt az igazgatóságokon keresztül az alapszervezetekhez.

FELHASZNÁLÁSOK (ezer forintban)

Megnevezés	bázis	terv	tény
kv és apparátus működési ktsg.	14 097	14 559	14 083
tszb-k költségei	4 990	6 064	5 206
tszb-k elhelyezési költségei	330	330	330
SZOT-járulék (5%)	2 027	2 186	2 180
közös beruházások (4%)	1 621	1 748	1 741
egyéb kötelezettségek (szolidaritás, iskola kp. stb.)			
SZOT felé	1 083	1 815	1 808
saját beruházás SZOT-tal	2 975	850	850
alapszervezeti részesedések, támogatások	27 478	29 988	24 863
Összesen	54 601	57 540	51 061

□ *A kv apparátusának* működési költségeit az emelkedő árak ellenére lényegében az előző évivel, illetve a terv szerintivel azonos szinten tudtuk tartani, de az igazsághoz hozzátartozik, hogy az 1986-os tényszám a kongresszus költségeit is tartalmazta:

Megnevezés	bázis	terv	tény
	ezer	forintban	
titkárság	1 195	1 007	1 032
közigazgatási osztály	789	799	828

Mérlegen 1987			
kult., agit. és prop. osztály	3 386	3 133	2 896
pénzügyi és gazdasági oszt.	824	931	940
szervezési és káderosztály	1 493	1 637	1 517
szociálpolitikai osztály	491	717	655
közös gazdasági költségek	4 682	6 335	6 215
kongresszusi költségek	1 237	—	—
Összesen:	14 097	14 559	14 083

A bázishoz, illetve e tervhez képesti eltérések oka a betöltetlen létszám, az elmaradt ki- és beutazó delegációk, a hosszabb betegségekbl eredő bérmeztakarítások, illetve az ár-, illetve bérnövekedések következménye.

□ A tszb-k gazdálkodását alapvetően a tervszerűség jellemzi. Összességében a tszb-k mintegy 14 százalékos költségmegtakarítással látták el feladataikat. Ennek ellenére szükséges a jövőben gazdálkodásukat még több meghatározott mutatóhoz kötni. Jelenleg jelentős eltérések tapasztalhatók költségnemenként és tszb-nként, különösen az értekezleteknél, az oktatásnál, a hírlapelőfizetéseknél és a küldetéseknél, ezeket a számvizsgáló bizottságoknak a takarékosság és a politikai célok összhangjának szellemében alaposabban kell elemezniük.

□ A SZOT felé jelentkező kötelezettségeinknek, amelyeknek egyrészt a tagdíjbevétel százalékában, másrészt a taglétszámunk arányában kell eleget tennünk, teljesítettük. Ezek összességében teljes tagdíjbevételünknek (43 609 E Ft) 13,9 százalékát tették ki, s mintegy 6,0 millió forintot értek el.

□ A tagdíjbevételből fedezett — SZOT-tal kooperációs — egri gyógyüdülő férőhelyvásárlásra fordítandó 850 ezer forintot — mint az 1987. évet terhelő részt — átutaltuk.

Az alapszervezetek gazdálkodása

Szakszervezetünk területén 1987. december 31-ével 308 alapszervezet számolt be gazdálkodásáról, amely összevontan a következő képet adja.

Az alapszervezetek *bevételeinek* 53,4 százalékát a tagdíjakból származó alap- és különrészesedés adja. Ez együtt 1,0 százalékkal alacsonyabb a tervezettnél.

Az alapszervezeteknek átadott központi támogatás az összes bevétel 12,2 százaléka. A vállalati jóléti támogatások, az egyéb bevételek és az üdülőjegy kiegészítések az összes bevétel 33,3 százalékát teszik ki, ezért ezen összegek pontos ismerete jelentős tényezője a tervezésnek.

Az alapszervezeti *felhasználások* 2,5 százalékkal elmaradtak a tervezettől. A szociális ráfordítások 14 százalékkal, 4112 E Ft-tal alacsonyabbak, a kulturális tényszám 2155 E Ft-tal, 30,8 százalékkal, a sport 38 E Ft-tal, 1 százalékkal, míg az egyéb költség csak 3,3 százalékkal, 217 E Ft-tal haladja meg a tervezettet. A bérek és tiszteletdíjak összege 1019 E Ft helyett 1040 E Ft volt.

■ A szociális felhasználásokból az intézményes és a rendkívüli segélyek összege 7933 E Ft, amely a fele, 50,0 százaléka az összes szociális költségnek.

A szakszervezeti segélyek felhasználása a következők szerint alakult:

Megnevezés	bázis		tervezett		tényleges	
	fő	E Ft	fő	E Ft	fő	E Ft
szülési	3058	1835	3258	1955	3078	1847
temetési	1467	1760	1930	2216	911	1093

□ Az intézményes segélyek összege változatlanul kötött, de igen nehéz tervezésük ellenére a szülési segélynél igen kis hibaszázalékkal sikerült az alapszervezetek tervezése, a temetési segélyek kifizetési száma örvendetesen, erősen alatta maradt az előirányzatnak.

□ A rendkívüli segélyek nagyságát 500 és 1500 forint között az alapszervezetek személyhez kötötteen, a szociális helyzet figyelembevételével állapítják meg.

A Pécsi Postaigazgatóság területi szakszervezeti bizottságának jogsegélyszolgálatra négy megyére kiterjedően fejt ki tevékenységét. Területünkön összesen 668 postaszerv működik, s az itt élő dolgozók és nyugdíjasok száma megközelíti a 11 ezret.

Az a tény, hogy működésünket ilyen nagy területen kell kifejtetni, továbbá, hogy igen sok a kishivatal, a jogsegélyszolgálatl szemben is speciális követelményeket támaszt. Az igényeknek — úgy véljük — nagyrészt sikerült megfelelni, mert a dolgozók a különféle tanácskozások során a megelégedés hangján szoltak a szakszervezet eme tevékenységéről. A jogsegély által nyújtott segítséget kedvezőnek ítélték, s kifejezésre jutott az igény, hogy az érdekvédelem és érdekképviselő ezen formájára a jövőben is szükség van.

A jogsegélyszolgálat tevékenységét meghatározó irányelv szerint elsődlegességet kell élveznie a munkajog körébe tartozó ügyekben nyújtott segítségnek. Az irányelv által támogatott követelmény megvalósítását segítette, hogy a dolgozók munkaviszonyával összefüggő problémáknak jelentős részét — még a megindult decentralizációs folyamat ellenére is — az igazgatóságok székelyén, azaz Pécsen lehet elintézni. Ez a jogsegélyszolgálat munkáját az ügynek ezen részében könnyítette, hiszen például a munkabér, törzsgárda, üzemi baleseti kártérítés kapcsán felmerülő panaszokat helyben lehet tisztázni, de itt működik a munkajogi döntőbíztottság is, valamint a pécsi munkajogi bíróság előtt folynak a

munkajogi vitákból származó perek.

A Minisztertanács 1986-ban határozatot hozott a munkaidő jobb kihasználásáról, a munkafegyelm javításáról. A határozat végrehajtását a Magyar Posta Központja és a Pécsi Postaigazgatóság központilag meghatározott intézkedések kidolgozásával, utasítások kiadásával segítette. Ismeretes az is, hogy a SZOT, ipari szövetkezetek, OT, TOT, IM és ÁBMH elnöke együttes ajánlásban szorgalmazta — a dolgozók munkaidejének jobb kihasználása és a munkafegyelm javítása végett — a képviselő útján történő ügyintézését a jogsegélyszolgálat keretében. Az ajánlás foglalkozik a felfogadási időkkel is.

Az elmúlt években is igyekeztünk olyan felfogadási rendet kialakítani, amely mellett a dolgozók egy része munkaidején kívül kereshette fel a jogsegélyszolgálatot. Az ajánlásban foglalt elvek megvalósítása céljából a fogadóórak munkaidőn kívüli időtartamát növeltük.

Területünkön — az ügycsoportonkénti megoszlást vizsgálva — legmagasabb a munkajog és polgári jog körébe sorolható ügyek száma. Az egyes jogterületeken belül nyújtott segítség azonban csak statisztikailag határolódik egymástól minden esetben, az élet ilyen éles elkülönülést nem mindig tartalmaz.

1987-ben is többször nyújtottunk segítséget kézbesítőinknek, olyankor, amikor a munkajog sza-

Rendkívüli segélyre 908 forint/fő átlagot terveztek, a tény 915 forint lett, ez a tervet kismértékben, de az 1986-os 832 forintot már jelentősen meghaladja.

1986-ban a tényleges	4298
1987-ben a tervezett	4966
1987-ben a tényleges	5458

1986-ban a tényleges 3577 || 1987-ben a tervezett | 4511 |
| 1987-ben a tényleges | 4993 |

A táblázatból egyértelműen megállapítható, hogy a rászoruló — akiknek meg is ítélik a segélyeket — száma is nő, és a felhasználított összeg is meghaladja az előző évit, és 1987-ben először a tervezettet is.

A 4993 E Ft rendkívüli segélyből 741 az egyedül nevelő, illetve nagycsaládos, átlag 1016 forintban (itt 67 forinttal magasabb az átlag a tavalyinál); 4183 nyugdíjas szakszervezeti tag átlag 1016 forintban részesült (itt pedig 205 forinttal magasabb az átlag, mint az 1986. évi).

A segélyezési felhasználásokat mélyebben vizsgálva — megállapítható, hogy a tszb-k, az szb-k és az szvb-k még mindig nem szereztek érvényt központi vezetőségünk azon határozatának, amely kimondja, hogy a szakszervezeti segélyezés részaránya érje el a teljes — alapszervezeti — tagdíjbevétel 20 százalékát; 1987-re a terv szerint ez ugyan 20 százalék volt, de a beszámolókból az derült ki, hogy ténylegesen csak 18,2 százalék lett, ez az arány az előző évinél mindössze 0,5 százalékkal magasabb.

□ A szakszervezeti segélyeken felül rendkívüli szociális segélyként a posta jóléti pénzeszközeiből a következő kifizetések valósultak meg:

Megnevezés	fő	kifizetett segély E Ft	egy főre jutó átlag Ft/fő
tényleges dolgozó	5469	4512	825
nagycsaládos, egyedül nevelő	2804	3039	1084
nyugdíjas	1385	1360	982
Összesen	9658	8911	922

□ Az egyéb szociális felhasználás a tervezettnél 34,7 százalékkal magasabb. A nyugdíjasokkal összefüggő 1955 E Ft-os felhasználás 408 E Ft-tal magasabb, a nőnap, anyák napja, gyermeknap és télapó-ünnepek kiadásai 458 E Ft-tal alacsonyabbak a tavalyinál, 2874 E Ft-ot értek el.

□ Az üdülőjegyekhez adott díjkiegészítések tényszáma 294 E Ft, amit 575 tagunk kapott meg.

■ A kulturális és sportcélú felhasználások 40,8 százalékos teljesítése is azt mutatja, hogy a szakszervezet pénzeszközeiből egyre nagyobb hányadot juttat vissza közvetlenül a tagságnak, közösségi célok megvalósítására.

■ Az egyéb felhasználások között 2270 bizalmi és 3736 reszort-felelős részesült társadalmi aktíva jutalomban. A jutalom egy főre számított átlaga 468 forint, a bizalmiak jutalmának átlagos mértéke 445 forint.

Értekezletek, tanácskozások költségeként 944 E Ft-ot használtunk fel, amely mintegy 15 százalékkal magasabb az 1986. évinél. Az ügyviteli felhasználások között a pénzkezeléssel foglalkozó aktívák részére kifizetett számadásvezetési és értékcikk-kezelési költség a bruttó tagdíjbevétel 4,6 százaléka, 377 fő részére átlagosan havi 450 forintot számoltak el.

Az alapszervezetek gazdálkodásukat tehát a tervezett 33 589 000 forint bevétel helyett 39 961 000 forinttal, illetve a 39 699 000 forint felhasználás helyett 38 697 000 forinttal oldották meg. Ez megint azt mutatja, hogy az alapszervezetek még mindig nem ismerték a költségvetés készítésének időszakában a vállalati támogatás és az egyéb bevételek közelítő nagyságrendjét sem. Különösen veszélyes ez most, amikor a tagdíjbevétel mértéke is kérdőjelessé válik az új módszer alkalmazása miatt, annak megszokásáig.

*

Összefoglalva megállapítható, hogy „látszólag” — majd következő számunkban részletesebben kifejtjük — az összes bevétel 20,2 százalékát a központ, 7,5 százalékát a tszb-k, a tagdíjbevételnek pedig 13,9 százalékát a SZOT felé a kötelezettségek teljesítése köti le. A fennmaradó 38 697 000 forintot az alapszervezetek a tagság szociális, kulturális, üdülési, sport és egyéb igényeinek kielégítésére fordították, 1 264 000 forintos „vagyongyarapodás” mellett.

Sághó Sándorné

Jelentkezik a jogsegély

bályai szerint a munkáltatóval szemben kártérítési felelősség állott fenn — például téves, vagy szabályszerűtlen volt a kifizetés — de a követelés az átvétellel szemben érvényesíthető volt. Ezek az ügyek lényegében a polgári peres eljárás keretében váltak megoldhatókká, mégis alapvetően a munkaviszony keretében keletkeztek.

Területünkön 1976. október 1-jén alakult meg a jogsegélyszolgálat. Az elmúlt 11 év alatt számos — a jogász számára is rendkívül érdekes — ügyben nyújtottunk segítséget. Ezek az ügyek jelentőségükben talán nem voltak nagyok, minden ügyet igyekeztünk azonban úgy kezelni, hogy az a segítséget kérő dolgozó számára rendkívül nagy jelentőségű és fontos.

Munkánk sokszínűségére utaló jogesetekből egyetlen példa: nyugdíjas szaktársunk 1966. október 2-án kelt adásvételi szerződéssel vásárolta szövetkezeti lakását. A lakás 1959-ben OTP-kölcsönnel épült, így a szerződés létrejöttéhez az OTP hozzájárulását is meg kellett szerezni, sőt a kölcsön átvállalására az OTP-vel szerződést is kellett kötni. A szerződésnek az illetékhivatalnál történő bemutatása sem maradt el. A meglepetés az illeték megfizetése után érte ügyfelünket, amikor is az ingatlannyilvántartást végző földhivatal a tulajdonosvátozás bejegyzését megtagadta.

A szerződésben szereplő eladó — aki az ügyletet ténylegesen is

bonyolította — az ingatlan-nyilvántartás szerint nem volt tulajdonosa a lakásnak. Mint utóbb kiderült, a lakás az OTP hozzájárulásával 1959 és 1966 között többször cserélt gazdát, szerződéseik után az illetéket valamennyien szabályszerűen lerótták, de mindegyikük elmulasztotta a szerződést a tulajdonjog bejegyeztetésére bemutatni. (Abban az időben az ingatlan-nyilvántartás még egészen más rendszerben működött, mint jelenleg.) Az OTP sem küldte el az általa jóváhagyott szerződéseket, hanem irattárban őrizte. Szaktársunk megpróbálta tulajdonjogát valamilyen módon rendezni, majd néhány eredménytelen kísérlet után úgy döntött, nem tesz tovább semmit, megoldja gondjait az idő. Abban reménykedett, hogy tíz év múltán majd az első tulajdonos tulajdonjoga elévül, s akkor ő az ingatlan-nyilvántartás szerint is tulajdonossá válik. Nem tett semmit akkor sem, amikor az új ingatlan-nyilvántartás elkészült.

A várakozást előbb a család unta meg, ők kezdték szorgalmazni az ügy elintézését. Ekkor derült ki az is, hogy a várakozás hiábavaló volt, mert a tulajdonjog nem képezi elévülés tárgyát. Ezt követően kérte nyugdíjasunk a jogsegélyszolgálat segítségét. Az ügy intézése során megdöbbenéssel tapasztaltuk, hogy a lakás első tulajdonosa a szükséges nyilatkozatokat ellenszolgáltatás fejében lenne hajlandó megtenni. Végül peren kívül mégis sikerült az ügyet elintézni, de a földhivatalnál lefolytatott eljárás így is csak 7 hónap alatt hozta meg a kívánt eredményt, azaz a tulajdonjogi bejegyzést.

Molnár Istvánné dr.

A szolgálat

— Ajánlás Patyi Ernőnek,
a csornai hivatal vezetőjének —

Kinek mi jut eszébe a postáról?
Nekem a főnök jut az eszembe.
A főnök, akinek emberségéről, hi-
vatástudatáról legendák kering-
nek.

A magas, fekete fiú — a daco-
san villanó szemű kamasz — ott
állt, új felvételeként a főnök
előtt. Kamaszságának minden lá-
zadásával igyekezett közömbös-
nek látszani, mutatva, hogy a
megméretés neki nem fontos.

A főnök bemutatkozott, leültet-
te, és beszélni kezdett. A fiú ké-
nyelmetlenül érezte magát. Hagy-
ta elsuhanni a füle mellett a sza-
vakat. A szenvedélyes meggyőzés
hangján szóló ismertetésből csak
szavak, mondatok jutottak el a tu-
datáig, de azok az elcsipett fél-
mondatok felzaklatták. „... a pos-
tai munka: szolgáltatás, sőt szol-
gálat. Hivatástudat nélkül nem
szabad csinálni. Nagyon fontos az
emberekkel való kapcsolat. Sok-
szor az az egy-két szó, amit a pos-
tás mond, egy-egy idős embernek
az egész napi kapcsolata a vilá-
gal...”

Ugyan — ragadta meg a fiú a
gondolatot, amibe beleköthetett
— orvosnak lenni, katonának len-
ni, az hivatás, de postásnak? Sen-
ki nem érdekel, hogy ki viszi a
postát. Hol van itt emberi kapcsolat?
Odaadom és kész.

Teltek a hetek. A fiú dolgozott.
Első megrendítő élménye egy fia-
talasszony esete volt. Táviratot
vitt. A címzett idegesen tépte fel a
táviratot — dühösen forgatva a
kezeben a csecsemőt, aki bömböl-
ve próbált anyjába kapaszkodni,
és ellenállt minden kísérletnek,
hogy anyja úgy tarthassa az írást,
hogy a táviratot is lássa és a gyer-
mekét se ejtse le. A fiú segített
volna, de nem tudta mit, hogyan
szóljon, és tévován álldogált. Várt.
Várt, hogy aláírjanak és mehes-
sen. Az asszony végigfutotta a
táviratot és felsírt.

— Nem. Nem akarom! Nem
igaz! Nem lehet!... — zokogta.

A fiú zavartan nyújtotta felé a
könyvet, és némán kérte az alá-
írást. Az asszony minden indulata,
keserősége ellene fordult:

— Hagyjon engem békén!
Nem érdekel az a hülye aláírás!
Hagyjon engem mindenki! Iste-
nem! Mi lesz velem? — zokogta,
és becsapta az ajtót.

A kis postás zavartan álldogált
az ajtó előtt. Dühös könnyeivel
küszködött a tehetetlenségtől. Vé-
gül összeszedve a bátorságát újra
megnyomta a csengőt.

Az ajtó szinte azonnal kivágó-
dott és a nő görcsösen szorított
gyermekét is megrázva nyoma-
téknak — kiabálva mondta:

— Könyörgök, hagyjon békén,
hát nem érti?

A fiú szó nélkül indult le a lép-
csőn. Iszonyú indulat volt benne.
Hát ez hivatás? Ez? Egy rohadt
aláírásra nem képes? Úgy nézett
rá, mintha rablógyilkos lennék.
Hisztis tyúk. Még hogy én ezt csinál-
jam életem végéig? Azt nem!
A lépcsőház alján Molnár néni-
vel találkozott. Kedvesen megszólította
az öregasszony:

— Mi az a sírás, csak nem
rossz hírt hozott fiam?

— Az első emelet kilencbe-
mentem és a fiatalasszony sír.

— Jézusom — nyögött fel Mol-
nár néni — szegény Marika, le-
het, hogy most értesítették a férje
haláláról. Tudja, nagyon beteg
volt, de nehéz elfogadni szeren-
csétlennek, hogy három gyer-
mekkel itt marad özvegynek. Me-
gyek is, megnézem mi a baj.

A fiú remegő keze alig találta be-
le a kerékpárlezáró lakat kulcsá-
val a zárba. Nagyokat sóhajtott,
és merev tekintettel taposta a ke-
rékpárt a város másik végébe,
ahova a következő távirat szólt.

Öreg, kicsit düledező paraszt-
házon látta meg a következő cím-
zett házszámát. Az udvaron a lán-
con lévő kutya minden indulatát,
fogsága minden dühét vad uga-
tásban fejezte ki. Vicsorgott, és
olyan erővel tépte a rozsdamarta
láncot, hogy félő volt, darabokra

hullik. A kis postás araszolva kö-
zeledett az ajtóhoz, és egyre han-
gosabban szölongatta a háziga-
dát. De válasz sehol. Egy gyors
mozdulattal szinte feltépte az aj-
tót és belépett. Áporodott levegő
csapta meg az orrát. Alig hallható
hang ütötte meg a fülét.

— Van itt valaki, ki az?

— A postás vagyok. Táviratot
hoztam.

— Jöjjön be, nem tudok felkel-
ni!

Bement. Régi foszlott ágýne-
műben — mint valami mesebeli
anyó — idős néni feküdt. Remegő
kézzel intette közelebb.

— Olvassa el fiam! Nincs ké-
zél a szemüvegem, és anélkül
meg már nem látok.

„Anyukám! Holnap érkezem.
Joli.” — olvasta a fiú. A kis öreg-
asszony elmosolyodott. Ez a mo-
soly megszépítette.

— Jaj, jön a lányom! — lelken-
dezett. — Mit csináljak, nincs itt-
hon semmi. A boltba sem tudok
elmenni. Jaj istenem!

— Drága fiam! Nem szólna a
szomszédasszonynak, hogy jöjjön
át? Ugye megteszi?

— Természetesen — mondta
kényszeredett mosollyal.

Amikor már a szomszédától for-
dult ki az útra, eszébe jutott, hogy
itt sem íratta alá a könyvet. Gyors-
san befordult a kapun. A kutya
már csak megszokásból ugatta.
Amint belépett — látja — a néni
rogyanó térdekkel kapaszkodik
az ágy szélébe, és törekény
egyensúlyát veszélyeztetve lépni
próbál. Rémülten kapta el a töpö-
rödött, elvágódni készülő testet.

— Miért tetszik felkelni? Szól-
tam a szomszédnak. Mindjárt jön.

— Jaj, lelkem. Be szeretnék fű-
teni. Arra megkérhetem a szom-
szédot, hogy ha a boltba megy,
vegyen ezt-azt nekem, de teher
nem akarok lenni. Kicsit megszé-
dültem, de be tudok én gyújtani.

A postás az órájára pillantott.
Most magyarázkodhatok, hogy
hol voltam eddig. Majd a néni-
re nézett és megszólalt:

— Hol a fa?

— Ott a sparhelt alatt, fiam!
Gyújtós is van!

Pár perc múlva vidáman lobo-
gott a tűz, barátságossá varázsol-
va a megnyomorodott bútorok
látványát. Gyorsan köszönt és
menekült.

A feltámadó szél megborzon-
gatta, és eszébe juttatta a hideg
szobában kucorgó nénit. „Szép
lesz mondhatom — gondolta —,
ha naponta ilyen zűrös eseteim
lesznek.”

Ismét eltelt néhány hét. Egy-
szer, alig hallható, kaparászó
hangra lettek figyelmesek a posta
személyzeti ajtaján. A bentlők
felfigyelve a furcsa zajra — ajtót
nyitottak.

Idős, kendős néni állt az ajtó-
ban. Zavartan gyűrögetve a kezé-
ben egy zacskó savanyú cukrot.

— Egy fiút keresek, maguknál
dolgozik, olyan vékony, fekete,
magas gyerek. Nincs itt?

— Hé, te! — szóltak a többiek
hősünek — nem téged keres a
néni?

Megismerte a beteg nénit. Elpi-
rult. Még hogy savanyú cukrot ho-
zott! Üristen?! Egy hétig rajtam
fog rohogni mindenki. A néni
hozzálépett, és remegő kézzel
nyújtotta felé a zacskót.

— Tessék kisfiam! Neked hoz-
tam, ugye elfogadod? Látod, már
tudok járni!

— Köszönöm — mondta fülig
vörösén, és várta a becsukódó aj-
tó után a felcsattanó heccelődést.
De csend. Senki nem szólt. A sze-
me sarkából félnézett. Valami volt
a többiek tekintetében, amit még
nem látott. Józsi bácsi — a legöre-
gebb postás — odalépett hozzá,
csendesen megjegyezte:

— Jól van fiam, látom postás
lettél.

Feszült, görcsben levő arca fel-
engedett, és már mosolyogva súg-
ta maga elé, miközben kifordult
az ajtón:

— Ez a főnök... ez a főnök...
Sz. Rézmán Teréz

Ifjúsági klubok Debrecenben és környékén

Az igazgatóság művelődési
bizottsága március 28-i ülésén
tárgyalta az ifjúsági klubok sze-
repét a fiatalok művelődésében.
Az ifjúsági kluboknak nagy sze-
repük van a postás fiatalok szo-
cialista közösségi emberre ne-
velésében, a szocialista kultúra,
a szabadidő hasznos, tartalmas
eltöltésében. Míg 1975-ben egy,
1980-ban 7, jelenleg 8 ifjúsági
klub van területünkön, az aláb-
bi helyeken: Debrecen, Hajdú-
szoboszló, Nyíregyháza, Török-
szentmiklós, Fehérgyarmat,
Mátészalka, Karcag és Mezőtúr.

Ifjúsági klubjaink tárgyi fel-
tételi elterőek. A legjobban fel-
szerezelt a debreceni ifjúsági
klub. Hajdúszoboszló kivételé-
vel külön klubhelyiséggel ren-
delkezik. Rádiós magnó, le-
mezjátszó, társasjátékok, sport-
felszerelések (sakk, asztaliteni-
s), könyvek, folyóiratok a leg-
több klubban vannak.

Klubvezetőink fele 1987. már-
cius, illetve október óta, kettő
1985, egy-egy pedig 1984, illet-
ve 1980 óta tölti be funkcióját.
Jelenleg egyiküknek sincs
klubvezetői végzettsége, de hi-
vatásszeretettel lelkiismerete-
sen végzik munkájukat. A deb-
receni ifjúsági klub heti 2 alka-
lommal, a fehérgyarmati és a
nyíregyházi heti 1 alkalommal,
a többi havi két alkalommal, il-
letve igény szerint áll a fiatalok
rendelkezésére.

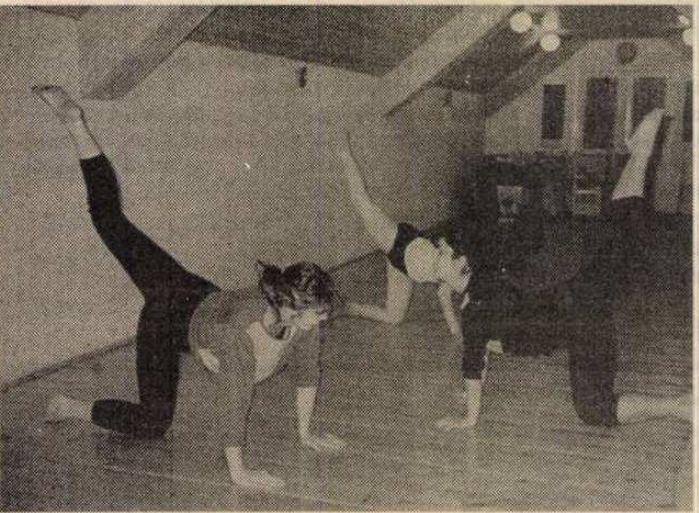
Valamennyi ifjúsági klubunk
éves munkaprogram alapján
végzi munkáját. A programban
szereplő kül- és belpolitikai elő-
adások, politikai, helytörténeti

vetélkedők, a felszabadulási év-
fordulókról való megemlékező-
sek mindegyike hozzájárult a fi-
atalok politikai neveléséhez, vi-
lágnezetük fejlesztéséhez.

A NOSZF 70. évfordulója
tiszteletére rendezett vetélke-
dők kapcsán a fiatalok jobban
megismerték a Szovjetunió tör-
ténelmét, gazdasági, kulturális
életének fejlődését. Szakmai is-
meretük bővítését a különböző
szakmai vetélkedők segítették.
Évfordulók, események kap-
csán megemlékeztek a nemzet-
közi nőnapról. Nem feledkez-
tek meg a gyermekekről sem.
Részükre gyermeknap, Téli-
pó és karácsonyi műsort rendez-
tek. A mezőtúri fiatalok bábok
készítésére is vállalkoztak.

Az irodalmi ízlés formálását
szolgálták az irodalmi estek,
író-olvasó találkozók, a közös
színházlátogatások utáni vités-
tek. (A fehérgyarmati klubnak
2 amatőr költője van, akik saját
verseikkel is színesebbé teszik
a klubprogramot.) Két klub
programjában szerepel rend-
szeres filmvetítés (Debrecen,
Törökszentmiklós).

A kikapcsolódást, a szabad-
idő hasznos, kulturált eltöltését
szolgálták az elmaradhatatlan
ővényszerűsítések és újévköszön-
tők, több klubban a már hagyó-
mányossá vált farsangi bálók
— Törökszentmiklóson és Me-
zőtúron jelmezt is öltöttek a
részvevők —, a kötetlen klub-
delutánok játékos vetélkedővel,
zenehallgatással, beszélgeté-
ssel, diszkóval, tánccal egybeköt-
ve.

Tanácsok mindenkinek

A fokhagyma karrierje

A liliumfélék családjába tar-
tozó fokhagymáról keveset tu-
dunk, pedig egészségünk védel-
me érdekében érdemes „felfe-
dezní” a kirgíz sztyeppékről
származó évelő növényt. A fok-
hagyma nemcsak kedvelt fű-
szerként használhat ételeink
ízesítésére, a népi gyógyászat-
ban, mint természetes gyógy-
szer is előkelő helyet foglal el.

A fokhagymáról már a legré-
gibb iratokban is találunk fel-
jegyzést. Ebers papirusza szer-
int időszerűségünk előtt
1870-ben fokhagymát, hagymát
és retket osztogattak az egyipto-
mi piramisépítőknek a ragályos
betegségek megelőzésére. A ró-
mai katonák mindennapi étel-
mükhöz kapták, hogy egészsé-
gesebbek legyenek. Plinius azt
is megírta, hogy szent növény
volt a régi Egyiptomban, mert
amikor esküt tettek, fokhagy-
mát tartottak a kezükben.

A tudósok még napjainkban
is kutatják a fokhagyma „titka-
it”. Korotkov szovjet tudós labo-
ratóriumi kísérletekkel bizonyí-
totta, hogy a fokhagyma nedve
nyúlerekbe oltva csökkenti a
vérnyomást. Influenzában szen-
vedő betegeknek adagolva is ta-

pasztalta a fokhagyma előnyös,
gyógyító tulajdonságait. Egy
kölni professzor, Hans Reuter a
közelmúltban fejezte be a fok-
hagymára vonatkozó nagyszá-
bús kísérleteit, és azt a követ-
keztetést vonta le, hogy a fok-
hagyma a gyógyszerkészítmé-
nyekkel is versenyképes. Meg-
állapítása szerint a fokhagyma
normalizálja a vér zsírszintjét,
ezért megelőző kúrával meg-
akadályozható a szívinfarktus.
Nagy előnye a gyógyszerekkel
szemben, hogy nincs semmiféle
mellékhatása.

Más kísérletek során az is be-
bizonyosodott, hogy a fokhagy-
ma serkenti a mirigyek működé-
sét, gyomorméregzés esetén
az emésztőcsatornában leköti
a toxinokat, gyógyítja az érle-
meszesedést, gúlisztázist, csök-
kenti a magas vérnyomást,
szabályozza az epeműködést,
segíti az emésztést; a benne le-
vő vegyi anyagok a perifériális
vérereket tágítják, a szív működé-
sét lassítják, csökkentik a szé-
dülést, fejfájást, megsemmisítik
a ragályos betegségek kóro-
kozóit is. Fontos hatóanyagai
közül néhány illóolaj, A, B₁, B₂,
C-vitamin, kolin, jód, kálium,
nátrium, magnézium, fehérje.
A fokhagymát — minden ked-
vező hatása ellenére — nem ta-
nácsos túlzott mértékben fo-

A debreceni ifjúsági klubban
a klubvezetőváltást követően
visszaesett a klubélet. Október
óta ismét némi fellendülés ta-
pasztalható. Nehezen indul be a
klubélet Mátészalkán az új hi-
vatalban.

Az elmúlt évben több jó kez-
deményezés volt klubjaink ré-
széről:

— a törökszentmiklósiak
március 21-re vetélkedőt hirdet-
tek a postás FIN vándorkupa
elnyeréséért,

— a debreceni klub a KISZ-
bizottsággal közösen június 1—3.
között országos postás ifjúsági
találkozózt szervezett, melyen
Budapestről, Pécsről, Nyíregy-
házáról, Miskolcra és Szolnokra
több mint 40 fiatal vett részt,

— a mezőtúri ifjúsági klub
franciayelv-tanfolyamot indí-
tott be 6 fő részvételével,

— a nyíregyházi ifjúsági
klub október 9—11-e között ifjú-
sági klubtalálkozózt rendezett a
postaigazgatóság területén mű-
ködő ifjúsági klubok részvételé-
vel.

Klubjainkban igen népszerű-
ek a természetjáró kirándulá-
sok, kerékpár- és gyalogtúrák.
Az egészséges életmódhoz elen-
gedhetetlen a sport. Ifjúsági
klubjaink több asztalitenisz- és
sakkversenyt, kispályás labda-
rúgóturnát rendeztek, s részt
vettek a különböző városi sport-
rendezvényeken. A mezőtúri
klub aerobics tornát is indított.
A nyíregyházi és a fehérgyar-
mati klub jó kapcsolatot alakí-
tott ki a városukban levő nem
postás ifjúsági klubokkal; több
közös rendezvényük volt.

Az utóbbi időben megnőtt az
igény a video és a számítástech-

nika iránt, s ezt ifjúsági parla-
menteken is felvetették. A je-
lenlegi anyagi helyzet nem teszi
lehetővé ilyen berendezések be-
szerzését, így csak alkalman-
ként kölcsönzött videóval tud-
ják részben kielégíteni az ilyen
igényeket.

A debreceni és nyíregyházi
kivételével a többi klubunk nyi-
tott. Egyes rendezvényeiken
nemcsak a fiatalok, hanem a hi-
vatal dolgozói is részt vettek.

Ifjúsági parlamenteken új
klubok kialakítását is kérték a
fiatalok (például Berettyóújfalun,
Szolnokon).

Klubjaink 1988. évi program-
ja is színes, sokrétű. Vetélke-
dők, fórumok, irodalmi estek,
író-olvasó találkozók, diszkó- és
táncversenyek, bálók (farsangi,
szüreti), gyermekműsorok, já-
tékek, sportrendezvények
szerepelnek a tervekben.

A PMK módszertani, a tszb
módszertani és anyagi támoga-
tást nyújt a klubok működésé-
hez. Munkájukat a helyi párt,
társadalmi szervek és a szak-
mai vezetés is támogatja.

A debreceni, a nyíregyházi és
a törökszentmiklósi klub több-
ször elnyerte munkája alapján
a Kiváló Ifjúsági Klub kitüntető
címet. A művelődési bizottság
megállapította, hogy sem a klub-
ok száma, sem a munka tar-
talmát illetően nincs szűgyen-
keznivalónk.

A kluboknak sok sikert kívá-
nunk ez évi programjaik meg-
valósításához. Reméljük a fiata-
lok a jövőben még nagyobb
számban látogatják rendezvé-
nyeiket.

Kozempel Zsuzsanna

gyasztani, mert felfúvódást,
gyomorfájdalmat és szívpana-
szokat okozhat.

Ha valaki — átható szaga mi-
att — nem tudja a fokhagymát
fogyasztani, vágja apróra, tegye
megfűszegzett ostyába, és úgy ve-
gye be mint az orvosságot. Így
nem éri erős szagát, de gyógyí-
tó hatását a szervezetben mégis
kifejti. Sokan azért idegenked-
nek tőle, mert sokáig érződik
kellemetlen szaga. Bár ettől
megszabadulni elég nehéz,
mert illó olajainak kénygőzei a
bőrön át is távoznak, mégis
megpróbálhatjuk a következő
módszert: fogyasztás után ala-
posan mossunk fogat, igyunk
meg egy csésze nyers tejet, és
rágjunk el néhány szem babká-
vét, vagy kevés petrezselymet,
vagy egy darabka citromhéjat,
narancshéjat. A fokhagyma
rendszeres fogyasztását idő-
sebb embereknek ajánljuk (de
természetesen fiataloknak is!),
mert jól kiegészíti az orvos által
előírt gyógyszerek kedvező ha-
tását.

Amikor Sommerset
Maugham angol író kilencve-
nedik születésnapján a hosszú
élet titkáról kérdezték, azt vála-
szolta: — Mindennap meg-
eszem egy-két gerezd fok-
hagymát.

Mi is ezt javasoljuk kedves
Olvasóinknak, mert a fokhagy-
mát „magyar ginzengnek” is
nevezhetnénk.

*

Sokat hallunk, olvasunk ar-
ról, milyen nagy egészségügyi

probléma az érrendszer beteg-
sége. Házilag is készíthetünk
fokhagymából népi gyógyszert,
amely az emberi szervezetet
megszabadítja a zsíros lerakó-
dásoktól, megjavítja a látást, ki-
hat az emberi szervezet frisses-
ségére és fiatalon tartására is.

Ez a recept kínai eredetű,
1971-ben talált rá az UNESCO
expedíció egy tibeti temeslo-
romjai között agyaglapokon.
Azóta szinte minden nyelvre le-
fordították és bevezették a hatá-
sos népi gyógyszerek lajstromá-
ba.

Elkészítési mód: 350 gramm
megtisztított fokhagymát össze-
zúzni és beönteni 300 gramm 96
százalékos tiszta alkoholba. Az
edényt jól lezárva 10 napig tart-
juk, majd ruhán keresztül le-
szűrjük, s két nap után eseten-
ként 50 grammnyi forralt tejbe
csepegtetve evés előtt elfo-
gyasztjuk naponta három alka-
lommal. Első nap reggel 1 csep-
pel kezdjük, délelőn 2 cseppel,
s minden további alkalommal 1-1
cseppel többet teszünk a tejbé
az ötödik nap estéjéig. Ezután
mindig 1-gyel csökkentve az
adagot a 10. napon ismét 1
cseppel fejezzük be a kúrát.

A 11. naptól kezdve 3 x 8 = 24
csepp orvosságot fogyasztunk
naponta evés előtt, mindaddig,
amíg a maradék folyadék el
nem fogy.

A fent leírt gyógyítási mód a
szervezetben 5 évig tartja meg
hatását, tehát csak ezután szük-
séges megismételni.

Fási Katalin

Húszéves álomom a Telefónia Archivum

Önmagunk legnagyobb ellenségei mi vagyunk, ha nem becsüljük múltunkat, történelmünket, ha elődeink tárgyait szemétre hajítjuk. Ha így teszünk, a veszteség pótolhatatlanok. Ez a véleménye Keviczky István-nak, aki húsz évvel ezelőtt fejébe vette, hogy nem enge-

di ebek harmincadjára jutni a telefónia tárgyi emlékeit, és egy múzeumot hozat létre: a Telefónia Archivumot. Hadd lássák unokáink is, hogyan, milyen berendezésekkel, készülékekkel telefonáltak a nagyapák, ük-apák.

volt. Összefogtak a hálózatosok, készülékjavítók, főközpont- és alközpontfenntartók. Gyűjtöttek, gyűjtöttek és gyűjtöttek. Az igazgató pedig, látva az eredményeket, azt javasolta: hozzanak létre egy szervezett csoportot, s így hivatalosan pénzzel is támogathatja őket. 1981-ben a bizottság élére Keviczky Istvánt nevezték ki.

Sok alulról szerveződő csoport meghal, ha a Hivatal „kezelésbe veszi”. Most nem ez történt. A csoport rögtön kidolgozott egy munkatervet, amit az igazgató kis módosítással elfogadott. A tervvel a szakszervezet is egyetértett. A csoport nevet kapott: Múzeális Értékeket Mentő Bizottság: MÉMB.

Aztán az igazgató azt javasolta: hirdessenek versenyt. Ezt azóta minden évben megrendezik. Hét év alatt 170 különböző távbeszélő-készüléket, kapcsolóberendezést és kisközpontot gyűjtöttek. Ezek értéke meghaladja a kétfélmillió forintot. De kulturális, technikatörténeti értékük felbecsülhetetlen. A gyűjtött anyagok most a IX. kerület Bárd utca 3. szám alatti, alközponti üzem távbeszélő-központjában porosodnak, várva mikor kerülhetnek közszemlére. Pozsonyi Vilmos a legjobb eredményt elértéknek pénzt is adott; a versenyzőket pontozással mérték, a legfőbb szempont a tárgy kora és minősége volt. Minél régebb volt tehát egy berendezés vagy készülék, a megtaláló annál több pontot kapott. Aki száz pontot szerzett, az ezer forint-hoz jutott, háromszáz pont felett pedig már nagyon sok pénzt lehetett nyerni.

Először természetesen káosz uralkodott a gyűjtésben, az emberek mindenféle tárgyat behercoltak, ezért aztán később a versenyek előtt mindig tartottak megbeszéléseket: milyen készülékeket, hálózati tartozékokat gyűjtsenek a vállalkozók. Egy-egy versenyen átlag ötvenen vettek részt, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság üzemének dolgozói. Közöttük a legszorgalmasabbak az alközponti

üzem emberei voltak, ők gyűjtötték a legtöbbet.

A Telefónia Archivum megvalósításának lehetősége 1982-ben vetődött fel ismét, akkor ugyanis Keviczkyék megtudták, hogy 85 végén a Várban levő telefonközpontot leszerelik. Ez az úgynevezett Várközpont, amely a Országház utca 28–30. szám alatt található a Magyar Tudományos Akadémia épületében, 1928-ban épült. JA-1 rendszerű mellékközpont, amely Magyarország utolsó ilyen telefonközpontja, és a hazai telefonautomatika első létesítménye volt. Érdemes tehát megőrizni az utókorra.

Keviczky István erről a Posta című lapban is írt és nyilatkozott a Postás Dolgozónak is. Lényege az volt, hogy az Országház utcában a leállítandó várközpont helyén hozzák létre a Telefónia Archivumot, amely lehetőséget nyújt arra is, hogy bemutassák az érdeklődőknek a magyarországi telefontechnika történetét. A régi telefonközpontot fel kell újítani, működőképes állapotban tartani, hogy a látogatók megnézhessék miként telefonoztak hajdanán. A cikkek megjelenése után a kérdéssel foglalkozott a Posta-vezérgazgatóság és a Postamúzeum is, megígérték támogatásukat.

Végül is Keviczky István erőfeszítéseit siker, koronázta. 1987-ben a Magyar Posta Központja megadta a starthoz a szükséges 6 millió forintot. 1987 februárjában a Posta Oktatási és Kulturális Intézet és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság megállapodást kötött a Telefónia Archivum létrehozására. Mostanra tehát minden akadály elhárult. Így reménykedhetünk, hogy 1989-re elkészül a múzeum és fogadhatja a látogatókat. Keviczky István azt mondja erről, óriási dolog, ha létrejön a múzeum, hiszen nemcsak a postának kitűnő propaganda, hanem mert a múlt megőrzésével még akkor is tudunk használni az utódoknak, amikor már nem leszünk.

Udvarhelyi András

Versenyzett az utánpótlás

Az idei telefon- és hálózatszerelő Szakma Kiváló Tanulója verseny területi selejtezőit február 24–25-én az illetékes bázis postaszervek (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, Budapest vidéki Postaigazgatóság, illetve a Debreceni, Miskolci, Pécsi, Soproni és a Szegedi Postaigazgatóság) rendezték. A verseny döntőjének március 29–30-án a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság tanműhelye adott otthont.

A döntőn való részvétel jogát összesen 20 szakkunakasztuló harcolta ki a területi versenyeken elért helyezések alapján. Ez az év volt az első, amikor már a területi versenyeken is azonos írásbeli és gyakorlati feladatokat kellett megoldaniuk a tanulóknak. Az azonos feladatok mellett tehát azonosak voltak a feltételek is a döntőbe jutásához.

A versenyek feladatait a Posta Oktatási és Kulturális Intézet adta. A döntő zökkenőmentes lebonyolítását dr. Morvay Ferenc ügyosztályvezető vezetésével a 14. Szakkunakásképző Intézet és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozóiból álló szervezőbizottság készítette elő. A versenybizottságban a Művelődési Minisztérium, a rendező 14. Szakkunakásképző Intézet, a Magyar Posta Központja és a Postások Szakszervezetének egy-egy képviselője vett részt. A versenybizottságot munkájában minden írásbeli, mind a gyakorlati versenyrészen 5-5 fős értékelő bizottság

segítette. Az értékelő bizottságok különböző postaszervek dolgozóiból, illetve szakoktatóiból álltak.

A verseny első három helyezettje:

1. Krasnyánszki Zoltán 14. Szakkunakásképző Intézet, Budapest, Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Szakoktató: Magdus András), 2. Jánosik Róbert 101. Szakkunakásképző Intézet, Miskolc, Miskolci Postaigazgatóság (Szakoktató: Tóth László), 3. Oláh János 127. Szakkunakásképző Intézet, Debrecen, Debreceni Postaigazgatóság (Szakoktató: Csahóczy Lajos).

A verseny első hat helyezettje egyúttal szakkunakbizonyítványt is szerzett. Az első három helyezett és felkészítő szakoktatóik pénzjutalomban részesültek. Ezenkívül Krasnyánszki Zoltán 2 hetes külföldi, Jánosik Róbert 2 hetes belföldi üdülésen vehet részt. A rendezők minden résztvevőnek emléklappal és ajándéktárgyakkal kedveskedtek.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság az írásbeli verseny utánján látogatást, illetve autóbussos városnézést szervezett a tanuló részére a Széchenyi-hegyi toronyba, illetve a budai várba, a tanulókat kísérő oktatók részére pedig ismerkedési estet rendezett. Így remélhetőleg tanuló, pedagógus és rendező egyaránt kellemes emlékekkel távozott az 1988. évi döntő helyszínéről.

Gogolyák Erzsébet

A győztes és szakoktatója

Miért ne szokjunk le a dohányzásról?

Április 7-én, az egészségügyi világszervezet, a WHO megalakulásának 40. évfordulóján dohányzás elleni világnap volt. Ez a propaganda azonban nem korlátozható egyetlen napra. Időszerűsége – sajnos – állandó.

Leszokni vagy nem leszokni? A kérdés valóban hamleti. A válasz azonban lényegesen egyszerűbb. Nem leszokni! Szokatlanul tűnő tanácsomat számtalan érvvel tudom alátámasztani. Íme. Ha meggondolatlanul lemondanánk mindennapi füstölőnivalónkról, sajnos le kellene mondanunk a reggelinket kísérő meghitt köhögésről, krákogásról, fülstört harakólásról is. Sőt, családtagjaink idegeinek rongálásáról is, melyet a fűdőszobai hangverseny hivatott elősegíteni.

Dohányzásunk könnyelmű elhagyása abba a kínos helyzetbe is sodorhat bennünket, hogy kollégánk szeme láttára több emeletet képesek lennénk könnyedén megmászni kifulladás nélkül, nem kapkodnánk levegő után néhány perc intenzívebb testmozgást követően, sőt a gyerekekkel bírnánk az iramot ritka hétvégi kirándulásaink alkalmával.

Aztán képzeljük csak el, hogy megfoszthatjuk-e embertársainkat attól a szívét-lelket melengető látványtól, melyet orrunkon-szájukon füstöt fújva, cigarettát rágyva nyújtunk!

S az a számtalan apró öröm, amit a dohányzás nyújt! No nem, ezektől igazán nem válhatunk meg! Lássuk csak: elmaradna az a könnyű, elegáns mozdulat, amellyel az autóbussz lépcsőjéről hátkunk mögé ejtjük égő cigarettánkat – egyenesen a mögöttünk felszállni igyekvő nyakába, ruhájára.

Nem gyönyörködhetnénk többé cigarettánk kecses ívében, me-

lyet akkor ír le, mikor kihajítjuk autónk ablakán. (Rendszeretők emberek lévén, kocsink hamutartóját nem koszoljuk cigarettánk maradványaival. Az utcát, azt igen! Azt lehet...) Ha egy csöpp szerencsénk van, sikerül csik-küntől úgy megszabadulni, hogy azt a szél besodorja a mögöttünk autózó ablakán. Érhet bennünket ennél nagyobb öröm?

Érhet. Kitartás kérdése az egész. Azzal pedig igazán nem vádolhatunk, hogy nem vagyunk eléggé kitartók! Kitartásunk ékes bizonyítéka, hogy hosszú éveken keresztül képesek vagyunk mindent megtenni tudónk és szívünk ellen.

Annyi kővességet megtehetünk a környezetünknek, hogy eltapossuk eldobott csikkjeinket. Ne füstöljön tovább, ha úgysem szívjuk! Hiába, a dohányosok mindig nagyvonalúak voltak! Ezért nem is értjük a nemdohányzók kicsinyes zsörtölődéseit, folytonos nemdohányzó-kampányait, amelyeket kizárólag azért eszelnek ki, hogy életünket megkeserítsék. Mi is lenne velük, ha mi, eléggé el nem ítélt mód-don, máról holnapra lemondanánk a dohányzásról?

S ha mindenkit sikerült eltérítenem a leszokás gondolatának ingoványos útjáról, még néhány jó tanács.

Feltétlenül csökkentsük elszívott cigarettáink mennyiségét, ha egyedül vagyunk, és senkit nem zavarunk vele! Ilyenkor akár azt is megkockáztathatjuk, hogy nem gyújtunk rá. Úgysem esne jól, csak magunknak ártunk vele!

Létfenntartású viszont emelni cigarettáink számát, ha gyerekek vannak a közelünkben. Legjobb, ha egy szobában vagyunk velük.

Meg se forduljon a fejünkben, hogy esetleg ártathat nekik!

Hasonlóképpen iparkodjunk telefüstölőni a szobát, irodát, ha várandós nő van a környezetünkben. Ne lankadjunk dohányozni, ha kollégáink nem dohányoznak, és tudjuk, hogy ez zavarja őket. Feltétlenül fokozzuk dohányzásunk tempóját, ha már érezünk mellkasi szorító fájdalmat, esetleg végtagjainkban zsibbadást, fájdalmat. Ne csüggedjünk, nincs messze az infarktus, az érszűkület.

Vácsi Márta

Postás Egészségnevelési Hetek

A Posta Szociális Hivatal keretén belül működő egészségnevelés az idén májusban is megrendezi a Postás Egészségnevelési Heteket. Reméljük, minél több munkatársunkat sikerül rábírnunk, hogy: „Törődjön többet egészségével”.

Az Egészségnevelési Hetek alkalmával a következő rendezvények lesznek:

május 7. (szombat) 10 óra: Római-parti party

Egész nap a római-parti üdülőben: vetélkedők, táplálkozási bemutatók, sportversenyek, fittségi próba stb.,

május 12. (csütörtök) 14 óra: Gyermekrajz-kiállítás

„Mi így látjuk az egészséget” címmel, Posta Szociális Hivatal, Rottenbiller utca,

május 16. (hétfő) 16 óra: Dekaklub

Testsúlymérés, ideális testsúly, táplálkozási teszt, beszélgetés ismert művészekkel, salátabemutató, -kóstoló, videofilm-vetítés. Posta Járműtelep, Szabadidő Központ,

május 19. (csütörtök) 14 óra: Elsősegélynyújtó verseny

Postás Sporttelep

május 24. (kedd) 14 óra: „Környezetvédelmi kiállítás

„Még megmenthető!” Videofilm-vetítés, kerekasztal-beszélgetés. Központi férfinakasszálló,

május 26. (csütörtök) 15 óra: Szépségsszalon

Kozmetikai és fodrászati tanácsadás. Női munkásszálló.

A felsorolt rendezvényekre szeretettel várunk mindenkit.

Egészségükre!

V. M.

Jól megjárta

Egy kisposta felvételese be-szélte el az alábbi, humoros „balesetet”.

Tavaly nyáron bejött a postára Kocsis Berci, az agrónó-mus. Két borítékot vett levélpa-pírral és két bélyeget. Leült, és megírta a két levelet. Mint később megtudtam, az egyiket kártyapartnerének, a kiszállá-son lévő, és az utliban folyton család ruhagyári főkönyvelőnek írta, nagyon mérgesen. A má-sik levél írásakor felmelegedett a szíve: üdülő menyasszonyá-nak féltékeny sorokat fogal-mazott. Aztán a két borítékot megcímezte és beadta a kisab-lakon. A két levelet aznap este továbbítottuk. Kocsis Berci nem tudta, én meg pláne nem tudhattam, hogy a megírt leve-leket felcserélte: a menyasszo-nyát a főkönyvelő borítékjába, a főkönyvelőt pedig a menyasszonyába tette.

Ulticsaló barátja a következő gyöngéd hangú levelet kapta: „Drágám! Alig várom, hogy hazajöjj és újra összecsokol-hassalak. A te szerető Bercid.” Menyasszonyát viszont az áju-lás környékezte az üdülőben, amikor a levelet olvasta: „Te család! Mindent tudok! Leszá-moltunk! Többé nem játszom veled: Kocsis Berci.”

Eddig a helyzet eléggé komi-kus. De amilyen válaszokat ka-pott Kocsis Berci a két címzet-től, az már nem ennyire. Ulti-csaló barátjától ez érkezett: „Te meghibbantál, vagy beteges hajlamú lettél. Menj orvoshoz, azt csókolgasd!”

Menyasszonyától, az üdülő-ből is csak néhány szavas leve-lel kapott. Ezt:

„Édesem! Bocsáss meg! Töb-bé nem teszem! Ildi.”

Dénes Géza

Mitől lesznek jók a munkakörülmények?

Tudjuk, hogy a posta épületeinek jelentős része régi, elavult. Nyilvánvaló: az idestova száz évvel ezelőtti vagy még korábbi forgalomhoz mérten épített és berendezett, annak idején korszerű hivatalok, irodák, üzemek a mai igényeknek már nem felelhetnek meg. Hogyan is idomíthatók a mostani követelményekhez azok az épületek, amelyek már a századforduló táján korszerűtleneknek nyilvánítottak, és átépítésükbe kétszer is beleszóltak a világháborúk, valamint az őket követő gazdasági nehézségek? Ezenkívül mi mindent figyelembe kell még venni a műemlék vagy műemlék jellegű postaházak átalakításakor — mert hiszen nem egy ilyen díszíti városainkat.

Amikor pedig mai követelményeket emlegetünk, nem pusztán a postai feladatokra kell gondolnunk, hanem azokra a dolgozókra is, akik azokat ellátják. Tehát régi épületekben korszerű munkakörülményeket kell létrehozni. Hogyan?

Áldozatok árán

Az ország — Közép-Európát is emlegetni szokták — egyik legnagyobb és legrendezettebb, szépen parkosított terén áll *Szeged 1* postahivatal műemlék jellegű épülete. Az új igazgatóság és műszaki üvegalota elkészülte előtt a távbeszélő központ is itt működött, és az idők folyamán különböző műszaki szerveknek is otthont nyújtott. Elképzelhető az itt kialakult zsúfoltság, amely az évek óta tartó felújítás nyomán fokról fokra szűnőben van. Erről a folyamatról beszélgetünk *Kotlár Sándorné* szb-titkárral.

Talán ellentmondásnak tűnik, hogy a műszakiak kiköltözése óta sem tudunk még kényelmesen elhelyezkedni egy három utcára, illetve térre néző épületben. A már nem is távoli jövő természetesen jó munkakörülményeket ígér. Viszont tudni kell, hogy öt éve állványok között dolgozunk. És ez még nem minden. Ahogy az építőipari munkák sorra végighaladtak — és a mai napig is folynak — az épület homlokzatán és belsején, úgy kellett egy-egy részlegünket ideiglenes helyre telepítenünk, összezsúfolva egy másik osztállyal vagy csoporttal. Nem szorul magyarázatra, hogy mit jelent például a főpénztár átmeneti elhelyezése.

Aztán ne feledkezzünk el arról se, hogy egy osztályba nem sorolt hivatalról van szó, amely azelőtt megyei hivatalként működött, az átszervezés óta pedig körzeti hivatali teendőket lát el. Magának a hivatalnak 536 dolgozója van, ezenkívül 10-15 nyugdíjast rendszeresen foglalkoztat. A körzetébe tartozó 40 kishivatal létszámaival növelve összesen körülbelül 780 dolgozó ügyeit kell intéznie.

Hogyan oldották meg egy-egy nagy létszámú vagy közönséget fogadó osztály helyiségeinek felújítását?

A központ és a hivatal létszámába tartozó távbeszélő-kezelők kiköltözése után első lépésként az igazgatóság megvásárolta a szomszédos házat. A két épület udvarának egyesítéséből kialakult térség nagy részét üvegtetővel lefedve alakították ki a kézbesítők új termét. Erre az alapterület-bővítésre föltétlenül szükség volt, mert csaknem 100 egyesített kézbesítőt kellett megnyugtató módon elhelyeznünk. Egyébként ebben a teremben tartjuk jelenleg a különböző értekezleteket, termelési tanácskozásokat, taggyűléseket. A megoldás azonban — mondanom sem kell — nem volt ennyire egyszerű. Az üvegtető elviselhetetlen hősgéget árasztott. Azóta a tetőt beárnyékolták, és klímaberendezést is szereltek a terembe. Igalommal várjuk ennek a főpróbáját, az idei nyarat.

A nyári napsütés egyébként nemcsak az üvegtetőn át okoz gondot. Nehézségeket támaszt a műemlék jellegnél fogva is. A főpénztárnak már elkészült, szépen kialakított helyiségében ugyanis nincs meg a természetes szellőztetés lehetősége, mivel az utcára néző jókora ablakok nem nyithatók.

Láttam a helyiséget, az ablakokat, és kétkezzel fogadtam az állapot tudomásulvételét. Aligha hihető, hogy abban az időben, amelyben még nem ismerték a klímaberendezést, nyithatatlan ablakokat készítettek volna. De ha úgy is lenne, hogy ne volna megoldás a keretek megmozdítására, érinetlenül hagyni a homlokzatot? Félő, hogy a műemlék jelleg jól jött mint kényelmes hivatkozási alap.

Hogyan áll a hivatal másik fontos feladatát ellátó részleg, a felvételi szolgálata?

A pénzfelvételi terem már elkészült, az épület stílusához igazodó berendezésekkel, burkolatokkal, függönyökkel.

Három munkahelyet szembekezelést lehetővé téve alakítottak ki — de erről majd később beszélünk.

Az egyesített felvételi teremben még szakiparosok dolgoznak. A felvételi szolgálatot dolgozóink a hírlaposztállyal összezsúfolva az első emeleti nagy teremben látják el. A közönségnek is ide kell feljönnie feladásra szánt leveleivel.

Sajnos, kisebb határidőcsúszás miatt, a húsvéti csúcsforgalmat is ilyen körülmények között kellett lebonyolítani.

Ha majd végre a felvevők elfoglalhatják új munkahelyeiket, a hírlaposok birtokba vehetik a teljes emeletet. Szükségük is van ekkora területre ahhoz, hogy megfelelő körülmények között tudjanak dolgozni, ugyanis nemcsak nyilvánartásokat vezetnek és számadásokat készítenek, hanem ügyfeleket is fogadnak, valamint 90 hírlapkézbesítőt és 40 árust látnak el lapokkal és számoltatnak el.

Itt jegyzem meg, hogy a mehív dolgozói már rendezett körülmények közé kerültek.

Nekik is bőven kijutott a tatarozás kényelmetlenségeiből: három éven keresztül egy rosszul fűthető kőpadlós teremben dolgoztak.

Ma már munkakörülmények alatt nemcsak rendben tartott munkahelyeket és szociális helyiségeket értünk. A felújítás kapcsán számíthatnak-e a dolgozók a munkafolyamatok korszerűsítésére is?

Nagyon is kézzelfogható módon. A kezelési kisgépeken kívül a számítógépek is bekapcsolódtak a hivatal munkájába. Ezek segítik a főpénztári elszámolásokat, továbbá a hírlaposztály munkáját is. Az előfizetők, az előfizetett lapok és a díjak nyilvántartása, a naponkénti lapigénylés, a kézbesítők és az árusok terhelése, elszámolása már ma is számítógépekkel bonyolódik le.

Korábban szó esett a szembekezelésre kialakított felvételi munkahelyekről. Ezek az országban egy-két helyen már működő, „mindent egy helyen” kiszolgáló számítógépekkel lesznek felszerelve. A Jugoszláviából beszerzett gépek már itt vannak. Egyelőre ideiglenes helyen, ahol egyrészt a mi igényeinknek megfelelő programozásuk folyik, másrészt leendő kezelők ismerkednek velük, tanulják a rajtuk végzendő munka fortélyait.

Nem függ ugyan össze a felújítással, a munkakörülményekkel azonban igen, hogy függetlenített munkavédelmi előadónk, *Márkus Vilmos*, nagy utánajárással rátalált egy kisiparosra, aki elvállalta a távirat-kézbesítők bővítőruházatának elkészítését. Többéves gondunk oldódott meg ezáltal.

Számítási hiba

A negyvenes években megyeszékhellyé előléptetett, igen nagy lépésekkel fejlődő *Kecskemét* is kinőtte oszlopok homlokzatú postahivatalát. Épült is tözsomszedságában egy, a városképet is előnyösen módosító korszerű palota, befogadva a postahivatalt, a táviró- és a távbeszélőközpontot, kivéve a szinte mindenütt mostoha hálózatfenntartókat. Az építkezés befejezése után elkezdődött a régi épület felújítása és átalakítása, a tervezők ugyanis itt szándékoztak elhelyezni a hírlaposztályt, a kézbesítőtermet, valamint az éttermet melegítőkonyhával.

Az étketzetessel nincs is bajunk — kapjuk a tájékoztatást *Juhász Sára* kszb-titkártól —, az ebédet a vendéglátó-ipari vállalat szállítja, általános megelégedésre. A felújítás befejezése után másfél éve átadott régi épületet mégsem tudtuk teljesen használatba venni.

Bizony — kapcsolódik a beszélgetésbe *Rostás Sándor* hivatalvezető —, a tervekbe némi hiba csúszott. A kézbesítők nem fértek el a nekik szánt helyen, úgyhogy a kézbesítőterem — kapcsolt részeivel együtt — újabb átalakításokra szorult, hogy megfeleljen rendeltetésének.

És hova kényszerültek addig a kézbesítők?

Átmenetileg a tanácsterembe — kapjuk a választ *Pocz Lajosné* hivatalvezető-helyettesétől, a központi vezetőség tagjától. — Elégge hosszú és kényelmetlen átmenettel vagyunk kénytelenek számolni, és ez nehézkessé teszi a tanácsterem rendeltetésszerű használatát. Nem tudjuk működtetni a büfét, továbbá a jelenlegi helyzet nehezíti a művelődést, gátolja a dolgozók által is igényelt klubéletet.

Egyébként — veszi vissza a szót a hivatalvezető — a hajdani állapotokhoz viszonyítva óriási fejlődésen ment át a posta Kecskeméten. A munkakör-

rülmények — az említett galiba ellenére is — sokat javultak, a fejlődés pedig nem áll meg. Rövidesen nekünk is lesz minden felvételi szolgálatot egy helyen ellátó számítógépes munkahelyünk.

Újabb szempont

Munkakörülményekről beszélve ritkán esik szó a szabad idő hasznos és kellemes eltöltésének lehetőségéről. Olyan országokban, amelyekben a szakszervezet kizárólag érdekvédelmi feladatokat lát el, a munkaidő utáni időtöltés szervezése, klubok, öntevékeny művészeti csoportok működtetése, az üdültetés külön intézmény feladata. Gondoljunk az olaszok Dopolavorórára (szó szerinti fordítása: munka után), amely a postaminisztériumnak önálló főosztálya. A művelődés szervezése nálunk is állami feladat, végrehajtása azonban — úgy látszik — kimerül a művelődési bizottságok közismert tevékenységével.

Pedig ha a munkáltató körülné a saját portáján — mondja *Keresztes Mihály* tszbtitkár —, találna tennivalót, megoldandó feladatot a művelődési bizottság szokványos munkatervén kívül is. Hogy csak az igazgatóság székhelyét említssem: annak ellenére, hogy épületállománya Szegeden csaknem megkétszereződött, a régi igazgatósági épületben berendezett közkezdvelt klubot is meg akarja a házigazda szüntetni. Ez a nyugdíjasokat és a fiatalokat egyaránt érzékenyen érinti. Hová térjenek be zavaraltan baráti beszélgetésre, hol tartsák összejöveteleiket, rendezvényeiket?

De mást is mondhatnék. Igaz, átmenetileg — két-három évről szól a hír —, de a szakszervezet véleményének meghallgatása nélkül a vendégzobák nagy részét is megszüntették. Ha figyelembe vesszük, hogy Szeged egyetemi város, és sok postászsülő gyermeke is itt végzi főiskolai, egyetemi, sőt már középiskolai tanulmányait, a gyermeküket meglátogató szülők módfelett hiányolják a kiesett vendégzobákat. És az igény az iskolai szünidőben sem csökken, ilyenkor ugyanis a szabadidő játékok vonzóak a tömegeket, köztük örövendetesen a postásokat is a városba. Milyen új szolgálatot tettek eddig is az érdeklődő postásoknak a vendégzobák...

Nem volt szűkmarkú a posta, amikor 60 millió forintért megvette a Tüzép Csongrádi úti mintaboltját, valamint a megyei és városi pénzügyőrség ötszintes épületét, továbbá a gépjármű-üzem és a hálép részére 100 millióért területet vásárolt. Egy kis körültekintéssel akkor a klubnak és a vendégzobáknak is helyet lehetne szorítani, hogy a már meglevő szociális és kulturális létesítményekről ne kelljen a postásdolgözőknak lemondaniuk. Nagy megtartó erő rejlik ebben, nem volna szabad elhanyagolni.

A jó példa

Ahhoz, hogy ennek igazságáról meggyőződjunk, nem is kellett messzire mennünk. *Hódmezővásárhely* szinte a szomszedságban van. Ott is felújították a postahivatal épületét, majd az építők — elvégezvén feladatukat — rendben elvonultak. A hivatal új vezetői az újonnan alakult körzeti alapszerv vezetésével karöltve azonban nem elégedtek meg a korszerű munkahelyekkel. A jó munkahelyi légkört legalább ilyen fontosnak ítélték, a hivatal dolgozóit közösségi szellemű, összetartó gárdává akarták kovácsolni. Sikerült is. Miképpen?

Nagy hiány támadt a művelődési intézményekben —

Rendezvényre előkészítve a vásárhelyi klub

halljuk *Gyarmati Mihály* hivatalvezetőtől —, miután megszűnt a városi művelődési otthon. Nem tudom, hogy korábban mennyire látogatták a postások, mi mindenesetre nem örültünk volna annak, hogy otthon hiányában korcsmában töltsék szabad idejüknek akár csekély részét is.

Ott volt a ház használatlan pincéje; nem egyéb, mint lomtár. Ezt nem érintette a felújítás. Szemügyre vettük — és alkalmasnak találtuk arra, hogy klubhelyiséggé alakíttassuk. Pénzt azonban erre nem kaptunk. Összefogtak hát a hivatal dolgozói — valamennyien, senkit nem kellett rábeszélni.

Kihirdettük a lomtalanítás időpontját — folytatja *Újszász Jánosné* kszb-titkár —, és szinte mindenki részt vett a nem kimondottan fehér köpenyesnek nevezhető munkában. Rengeg papírhulladékot találtunk. Ezért ugyan nem sok pénzt kaptunk, de minden forintot megbecsültünk. Az átalakítás költségeinek fedezésére aztán újabb társadalmi munkát szerveztünk: alma- és paprikaszédest vállaltunk a tsz-nél. A hivatal 136-os létszámából 62-en jöttek el, jóformán mindenki, aki nem volt éppen szolgálatban. Annnyira kedélyesen folyt az együttes munka, hogy mindjárt erre az évre is leszerződünk. A megkeresett 12 ezer forint pedig fedezte az átalakítás anyagszükségletét. Munkadíjra nem kellett költenünk, mert a hivatal dolgozói között vannak szakiparosok, akik nagyon lelkiismeretesen elvégezték a szakértelmet igénylő feladatokat, a többiek pedig a kezük alá dolgoztak.

Még kevéske berendezés is adódott — egészíti ki a mondanivalót a hivatalvezető —, a helyiségek szépítéséhez pedig hozzásegítettek a városban működő üzemekkel kialakított jó kapcsolataink. Így például az Agyag- és Szilikátipari Szövetkezetből igen jutányosan kaptunk egyedi gyártású kerámia-tárgyakat. Rendezvények alkalmával a székeket egyelőre magunkkal visszük a munkahelyünkre; az idei paprikaszüret után, reméljük, erre sem lesz szükség.

És valóban otthonuknak tekintik a klubot a hivatal dolgozói?

Nyugodtan állíthatom, hogy teljes mértékben — számol be a programokról *Ormandi Istvánné* kultúrfelelős. — Néhány hónapi fennállása óta már több brigáderkezelő tartottak itt; szokássá váltak a közösen megünneplelt névnapok; nagy sikere volt a 70-80 személy részvételével megrendezett pótszilveszternek; de volt már gyerekfarsang, nyugdíjastalálkozó, nőnap ünnepség, sakkbajnokság, biliárdszeny... Ma már szinte nincs is szabadnap.

Ottjártamkor történetesen szabadnap volt, azaz nem volt rendezvény, a klubhelyiség azonban így sem árvalkodott üresen. Az egyik helyiségben

Antal Ferenc, *Vacsi László* és *Rácz György* beszélgetett egy pohár sör mellett. Mindhármán hírlapkézbesítők. Munkarendjüknel fogva nagyon sokat közreműködtek a klub kialakításában, és bármelyik nap szívesen eltöltenek néhány kellemes órát a munkatársak körében. Antal Ferencről megtudtuk (ő szerényen csak mosolygott közben), hogy kiválóan ért a marhapörkölt és a pacal készítéséhez. Ő a rendezvények főszakácsa, mindenki dicséri a főztjét.

A másik helyiségben *Oláh Pál*, *Dobó József*, *Tar Lajos* egyesített és *Vörös Pál* hírlapkézbesítő szorgoskodott a biliárdasztal körül. A legutóbbi biliárdversenyen ugyan nem tudtak akadályoztatásuk miatt valamennyien részt venni, de figyelemmel kísérik a *Dani Ernő* sportfelelős által vezetett sportnapárt; a legközelebbi vetélkedőt nem szeretnék elmulasztani.

Molnár Erzsébet közgazdasági felelőstől azt is megtudtuk, hogy a büfét ugyancsak a társadalmi munkából befolyt pénzből rendezték be.

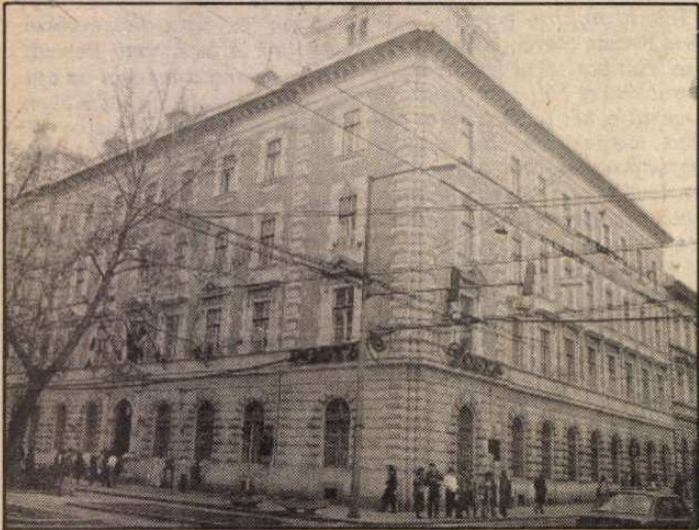
Grillsütőt és kávéfőzőt vásároltunk. Így a büfében hideg és meleg szendvicset, kávé, ezenkívül üdítőt és sört lehet fogyasztani. A szolgáltatást takarítónknak, *Égető Imréné* nyújtja férjének segítségével. Az árut saját pénzükön szerzik be, és csekély haszonért szolgálják fel.

A lehető legegyszerűbb, családias szervezetben működik a klub — mondja végzetül *Gyarmati Mihály* hivatalvezető —, tehát nem hivatalosan bejegyzett intézményként. Ezt nem is óhajtjuk, nehogy nyitnunk kelljen a nagyközönség számára. Naponta kettőtől hatig látogathatják dolgozóink, csakugyan *munka utáni zárt körű időtöltésre*. A zárt körön belül rendkívül öröndetesnek tartom viszont, hogy nem alakultak ki egymástól elszigetelődő csoportosulások. Rendezvények alkalmával kilenckor zárunk.

A program gazdája a KISZ-bizottság és az szb ifjúsági tagozata. KISZ-szervezetünk egyébként el is nyerte a kongresszusi zászlót. Természetesen segítünk nekik a műsor összeállításában. Például kapcsolatba léptünk más klubokkal és a városi zeneiskolával. Az előadókát meghívjuk hozzánk is. Programjainkat ezúton — hozzáférhető áron — kulturális, egészségügyi és ismeretterjesztő előadásokkal szándékozunk bővíteni.

Amint elnézem, nem kell a vásárhelyieket attól féltelnünk, hogy terveiket valóra ne tudnák váltani, vagy hogy a szervezők „erőfeszítése” érdektelenségbe fulladjon. Pedig mindazt, amiről itt szó esett, vagy bele se fért ebbe a szűkös riportba, milyen egyszerű eszközökkel oldották meg... Nem hiszem, hogy kis leleménységgel máshol ne lehetne hasonlóan véghezvinni.

Benda István

Jól illik a városképbe Szeged 1 épülete

Verdi bemutatkozik

Tónus

Egy szikár, derűs mosolyú közgazdász Verdiről cseveg a közönséggel. Hangja mély zengésű, tiszta, jól érthető. Érezni, hogy szereti Verdit, s érezni már, hogy megszeretetti velünk is, akik itt vagyunk ezen a vasárnap délutánon a Postás Művelődési Központ dísztermében.

Máskor érdekesebb, zajosabb körű a ház — csörgő étterem, ajtócsapódás, jövő-menés. Most lágyan, meghittén fogad. E meghittség fő védnöke a közgazdász *Kuthy Tamás*. Ő a műsorvezető, de nem csak bevezetőt mond és összekötőszöveget, hanem tanít és mesél. Nem bekonferálja, inkább meghívja a pódiumra az énekeket, a közönséggel szinte összehajol, s

tisztelettel, de barátként kacsint Verdinék. S a legnagyobb olasz zeneköltő bemutatkozik.

Pódiumon

Germont, Violetta, Alfréd... igen a Traviata, a „polgári ruhás” opera, ahol először fordul elő, hogy komoly, tragikus színpadi zenemű saját korából meríti cselekményét, ahogyan azt *ijf. Dumas* a „Kameliás hölgy”-ben megírta.

Megszólaltatói a pódiumon a bariton *May Iván* (Germont), aki „civilben” a Pulmonológiai Intézet gazdasági igazgatója, *Adrigán Judit* (Violetta), a Pécsi Operaház szopránja, aki már énekelt Bécsben, 2 évig Kaiserslauternben, s a Milánói

Operatársulatnál is. Januárban Gara Mária volt a Magyar Állami Operaházban s áprilisban Norinát fogja énekelni Donizetti művében. *Gerderits Ferenc* (Alfréd) tenor, a Magyar Állami Operaház tagja, mint visszatérő, vagy mondhatnánk állandó vendég lép fel a Budai Operatársulattal, miközben a Trisztán és Izolda, a Falstaff és a Borisz Godunov egy-egy szerepére készül. Jelenleg egy rossz lépés következtében fél lába gipszben, de zengő tenorját a bicegő lépés cseppet sem zavarja.

A zongoránál *Madarassy Albert*, a társulat művészeti vezetője, az Operaház karmestere ül. Ő vezette 1951-ig a Postás Opera Együttest is, melynek bázisa a Postás Szimfonikus Zenekar volt. Akkor *Vasadi Ba-*

logh Lajos vette át az irányítást, s 12 éven át, 1963-ig volt az együttes élén.

A Budai Operatársulat jelenleg a Lágymányosi Községi Házban próbál, s 8-10 állandó taggal rendelkezik, no és persze a vendégek. Több neves előadóval dolgoztak már együtt, így *Keönch Boldizsárral* és *Hajdú Rolanddal* is. Sokfelé, főleg szakszervezeti művelődési házakban játszottak, énekeltek. Részt vettek az FMH körműsoraiiban. Sajnos az anyagi lehetőségek megcsappanása egyre kevesebb fellépést tesz lehetővé, de a Postás Művelődési Központ 20 év óta, mindmáig a törzshelyük.

S most vissza Verdihez! A Traviata után a Rigoletto, s benne a mantuai herceg „filozó-

fiája”: „... oly ember, ki beéri asszonyával ostoba fickó...” (Gerderits), s a híres kettős: Rigoletto (May) és Sparafucile, a bérnyilkos. Utóbbi megszólaltatója *Pálfi László*, basszus, az Országos Filharmónia égisze alatt működő Állami Énekkar tagja.

S máris következik Verdi romantikus triászának harmadik darabja, a Trubadur. Ízelítőt kapunk az első felvonás végén felhangzó drámai tercettből, ahol Luna gróf (May), Maricó (Gerderits) és Leonóra a szereplők. A szoprán *Marót Nóra*, az ORI magánénekeske éneklí, aki azelőtt földmérő mérnökként dolgozott. A Trubadurból hallhatjuk még a híres „Miserere”-t a IV. felvonásból (Marót—Gerderits).

És még nincs vége a már estébe hajló délutánnak. Fiescói áriáját éneklí *Pálfi László* a Simone Boccanegrából, majd Fülöp király áriáját a Don Carlosból. Befejezésül az Aidából hallunk részleteket.

Misszió

Nagyon jó dolog operát hallgatni. Bizonyára jó dolog énekelni is. De az biztos, hogy nagy készülés, hosszú munka előz meg egy-egy produkciót. Most ők heten meghajolnak. A közönség lelkesen tapsol. Középen áll a 73 éves Madarassy Albert.

Verdi azt írja egyik levelében: „Hangjegyeimet, legyenek azok csúnyák vagy szépek, sohasem a véletlen diktálja, azoknak mindig értelmet, karaktert akarok adni.” Most ők heten keltették életre Verdi hangjegyeit, a mi örömrünkre. A közönség hála-lasan tapsol.

Tölg-Molnár Gábor

A párttörténeti vetélkedő folytatása

II. feladatlap

Borsányi György—Kende János: Magyarországi munkásmozgalom 1867—1980.

1. Mi a kapitalista fejlődés legfontosabb „terméke”? (1 pont)

2. Mikor alakult az első szocialista jellegű munkásszervezet, milyen címmel jelentették meg hetilapjukat és mikor volt a fővárosban az első nyilvános munkásgyűlés? (3 pont)

3. A korai magyar munkásmozgalomban nagyjából három jelentős eszmei áramlat figyelhető meg. Melyek ezek az áramlatok? (3 pont)

4. Ki kezdeményezte és mikor a munkásság első önálló szocialista intézményének, a „betegpénztárnak” a megalapítását? (2 pont)

5. Ki volt a párizsi kommuné „minisztere”? (1 pont)

6. Mikor alakult meg a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, és mi volt a kor egyik legszínvonalasabb dokumentuma? (2 pont)

7. Mikor és hol volt a „Vörös Péntek”, miért játszott jelentős szerepet ez az esemény a magyar munkásmozgalom történetében? (3 pont)

8. Ki és hol magyarázta meg, mit jelent a bolsevikok diadala, mi ez a három diadal, és milyen kijelentést tett még hozzá? (4 pont)

9. Mi volt 1917-ben a szervezett munkásság százszereinek követelése? (1 pont)

10. Kinek a szavait idézzük? „Nem beszélni kell többé, mert itt a tettek ideje... le kell számolni az egész korrumpált kormányrendszerrel...” (1 pont)

11. Mikor volt a lánchídi csata? (1 pont)

12. Ki volt a Károlyi-kormány „minisztere”, a néphatalmazat a kormánytól követelte, hogy alkosson néptörvényeket, melyek ezek? (6 pont)

13. Mikor, hol és kinek a lakásán ült össze a KMP alakuló értekezlete? (3 pont)

14. Kinek az előadását szakították meg 1919. március 21-én, mi volt az előadás címe, ki szaktította meg, és mit jelentett be? (4 pont)

15. Mikor és hol hangzott el a következő idézet? „... A magyar forradalom azzal, hogy egészen másképpen született meg, mint a mienk, megmutatja az egész világnak azt, ami Oroszország tekintetében nem volt világos, nevezetesen, hogy a bolsevizmus az új proletárdemokráciával, munkásdemokráciával függ össze, amely a régi parlament helyébe lép...” (2 pont)

16. Mikor alakult meg a Magyarországi Szocialista Munkáspárt, és ki volt a vezetője? (2 pont)

17. A kommunista emigráció több országban rendelkezett sajtóval, magyar nyelvű sajtóval. Sorolja fel, mely országokban és milyen címmel jelentek meg? (4 pont)

18. Milyen ürügyet használt fel a kormány a statárium bevezetésére, és mi történt 1932. július 29-én? (2 pont)

20. Magyarország felszabadításánál a Vörös Hadsereg hadműveleteit három nagy csata határozta meg, melyek ezek? (3 pont)

21. Mi az MNFF, mikor és hol alakult meg, milyen pártok részvételével, programja mely dokumentumra épült? (5 pont)

22. Mit jelentett be a Magyar Kommunista Párt 1946. május 1-én? (1 pont)

23. Mi történt 1948. június 12-én? (1 pont)

24. Az 1953. júniusi kv-ülés fordulatot jelentett az MDP politikájában. Miért? (2 pont)

25. Mikor és hol alakult meg a Magyar Forradalmi Munkáspárt, miért volt történelmi jelentőségű az 1956. december 5-6-i KB-ülés? Hogyan határozta meg a válságos helyzet kialakulásának négy alapvető okát? (5 pont)

26. Mit állapított meg az MSZMP VIII. kongresszusa? (2 pont)

27. Mikor hozott határozatot a párt a gazdasági irányítási reformjának kidolgozására, és mikor lépett életbe? (2 pont)

28. Mi a párt életszínvonal-politikájának fő célja, és mi a szocialista demokrácia legfőbb állami színtere? (2 pont)

29. Melyik pártkongresszus programja tekintette át a párt történelmi útját, a közeljövő feladatait, és mit állapított meg? (2 pont)

30. Mit mondott ki a párt, XII. kongresszusának határozata? (1 pont)

Elérhető pontszám: 72

Beküldési határidő: 1988. június 1.

A megfejtéseket az alábbi címre kérjük beküldeni: *Puskás Tivadar Ifjúsági Brigád, Tata-bánya 1, 2801.*

Aranyeső — Rómából

Postás festők országos kiállítása

A megnyitó résztvevőinek egy csoportja, köztük a kongói postás szakszervezeti delegáció

Március 29-én nyílt meg a Postás Művelődési Központ dísztermében a Magyar Posta dolgozóinak amatőr képzőművészeti tárlata.

A kiállítás anyaga még 1987 tavaszán, országos meghirdetés és természetesen szakmai válogatás alapján állt össze, és indult útjára Rómába, az olasz-magyar postaközi kapcsolatok keretében.

Negyven alkotó 62 munkája hazánkban nemcsak sokszínű táji üzeneteit „sugározta egye-

nes adásban” a Római Posta-ügyi Minisztérium Szabadidő Galériájának falairól, hanem stílusbeli gazdagságukkal beszámoltak a múltunk jelentő alakító festészeti hagyományairól éppúgy, mint a legfrissebb internacionális törekvésekről — megismerésért hitellel.

Valamennyi „falra rendezhető” műfaj képviselve volt: táblakép, grafika, akvarell, tűzzománc, rézdomborítás — szerencsés lehetőséget nyújtva a rendezéshez.

A kiállítás 1987 őszén — már hazai pályán, de továbbra is nemzetközi légkörben a postások sakk Európa-bajnokságának volt kísérő rendezvénye Boglárlellén. További állomásai a főbb postacentrumok voltak: Sopron—Pécs—Szeged—Debrecen—Nyíregyháza—Miskolc. Végállomásnak ígérkezett a márciusi budapesti bemutató, de közben meghívás és megá-lapodás történt 40 munka szerepeltetésére az NSZK-ban, Frankfurtban.

De a Benczúr utcai rendezvény vált az alkotók számára a legemlékezetesebbé. *Gricserné Heszy Enikő*, a Postások Szakszervezetének főtákará bensegés köszöntő szavak mellett átadta a Rómában, a kiállítás szervezői által odaítélt bronz-, ezüst- és aranydiplomákat. A kiállítók öröme, mely akkor sem volt csekély, mikor a megtisztelő szereplésről értesültek, igazi boldogsággá fokozódott.

Szeretettel és kíváncsian várjuk az olasz postások májusi budapesti kiállítását.

— topor —

Részlet a kiállításból

Az idén május első vasárnap-jára esik a munka ünnepe, márpedig ez a nap „foglalt”, ekkor köszöntjük az édesanyákat. Virág helyett *Illyés Gyula* egy kedves versének részleteit nyújtjuk át. „Kis vonat megy nagy domboldalon; terhes kicsi nő ül a vonaton.” *Beküldendő:* a vízszintes 1., a függőleges 1., 10. és 3.

VÍZSZINTES

1. Jár a szemem a terhes kicsi

nőn, s azt gondolom... 12. Francia kártyaszín. 13. Papagájfaj. 14. Ázsiai főváros. 15. Bűnözőt keres. 16. Végtag külön mozgatható része. 17. Bagoly. 19. Nyílás (nép.). 20. Német fagyalt. 22. Zúditja. 23. Angol sör. 25. Üveg németül. 28. Jó állapotban van. 29. Nyúz keverve. 30. Londoni képtár. 32. Duplán zsinóros játékszer. 33. Sóvárog. 34. Nagy német zeneköltő (ford.). 36. Önkívületi

állapot. 37. Római pénzecske. 38. Meggyőződés. 39. Ízesít (ford.). 41. Mezőgazdasági. 45. Újság. 47. Cselszövés. 49. ... László (színművész volt). 51. Móri betűi keverve. 52. Női becenév. 54. Szülő megszólítása. 55. Egy nap párosai. 56. Régi súlymérték. 57. Sír. 58. Ez is egy papagájfaj. 59. Faragott sír-
oszlop.

FÜGGŐLEGES

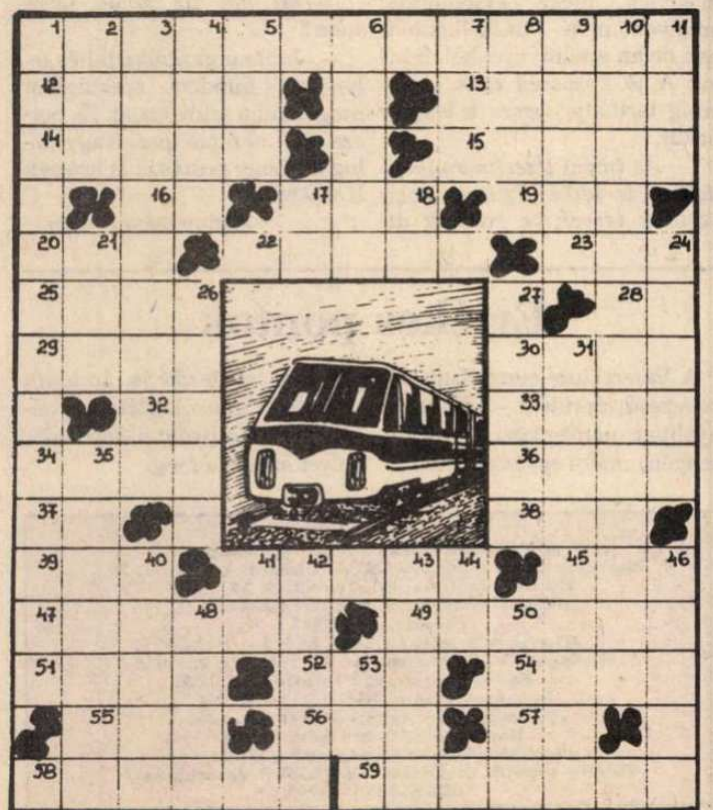
1. Jár a szemem a kedves kis anyán, s azt gondolom... 2. Végtelen trón! 3. A függőleges 10. folytatása. 4. Középen nem fizet! 5. Fél Eforie! 6. Luxushajó. 7. Ázsiai szarvasmarha. 8. Darál. 9. Ilyen bútor is van. 10. Gondom, hitem, eszmém talaja... 11. Mazurka részlet! 17. Ásítóváz hallgat. 18. Frissen vásárolt. 21. Ilona becézett alakja. 24. Rugó bútorban. 26. Szörp is van ilyen. 27. Névelős sportág. 31. Névnapi július 7-én van. 35. ... vízcsap. 40. Arc kikészítése. 41. Szovjet repülőgéptípus. 42. Szerszám. 43. Hitegető. 44. Európai nép (ford.). 46. Női név. 48. Gabonafaj. 50. Leszármazott. 53. Község Baranyában.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: május 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *Hitvány lakóid összezúzott csontjait az omladékok alatt.*

Könyvtalványt nyertek: *Fehérvári Miklós* (Budapest), *Garamvári Zoltán* (Pécs), *Harsányi Sándor* (Szombathely), *Sebők Judit* (Marcali).

Biztató látvány: épülő sportpálya

Beszélgetés eredményekről, tervekről a PSE elnökével

Kevés biztatóbb dolog létezik manapság egy sportegyesület számára, mint amikor a pályáján építkezés folyik. Mert ez azt jelenti, hogy az egyesületnek nemcsak múltja, de talán jövője is van. A hírek mostanában sokkal inkább szólnak megszűnő szakosztályokról, sőt egész egyesületekről, eladott sportpályákról és sportolókra, mint épülő létesítményekről. A PSE-n viszont hamarosan — a szerződés szerint május 31-én — kilenc és fél korszerű, műanyag borítású, esti világítással ellátott teniszpályát adnak át rendeltetésének, elsősorban a tömegsport és az oktatás céljaira. A „felelő” pálya egy oktatófalal lezárt tanpálya lesz, azok számára, akik csak ezután szeretnék elsajátítani a fehér sport fogásait.

nyek között fel kell tennünk, eszünk tehát túl a nehezén:

— *Milyen gazdasági helyzetben van a PSE?*

— A mai sportéletben a gazdaság játssza a főszerepet, és ezt kénytelenek vagyunk tudomásul venni — mondja Botyán János. — Igazolja ezt az a sok lehangoló hír is, amelyben patinás egyesületek megszűntetéséről számolnak be, nap mint nap. Helytelen, és hosszú távon borzasztó veszélyes az a sokszor látható magatartás, amely szerint a gazdasági vezetők, ha baj van, először a kultúrára és a sportra adott pénzeket kurtítják meg, sőt nemegyszer elzárják teljesen azokat a bizonyos csapokat. A sport és a kultúra igenis hat — ha közvetve is — a gazdaságra, nemzeti szemléle-

postai sportpolitikáról, illetve milyen ma a központi sportirányítás és az egyesület kapcsolata?

— Szerencsére ezen a területen is tapasztalható az irányítás korszerűsítésére való törekvés. Az egykori OTSH direkt irányítási módszere ma már a múlté. A sportirányítás decentralizálódott, megszűntek a központi iránymutatások, utasítások. Saját erőből kell megélnünk, de így azt is eldönthetjük, hogy a pénzünket hogyan költjük el a szakosztályok között, miként differenciálunk közöttük, sőt dönthetünk bizonyos szakosztályok erősítéséről vagy esetleges megszüntetéséről. Nagy szó ez, hiszen néhány éve még halálos bűnnek számított, ha egy szakosztályt megszüntetett egy egyesület. 1985-ben indult meg ez a folyamat, így amikor a VII. ötéves tervet készítettük, mi is felülvizsgáltuk lehetőségeinket, és 1986-ban megszüntettünk három költséges és kevésbé eredményes versenyszakosztályt: a labdarúgást, a kajak-kenu és a röplabdát. Ezek a döntések hatottak létesítményhelyzetünkre is. Az egyik főcéljánál épülnek most például a teniszpályák, míg a többi létesítményt az amúgy is izmos tömegsport-szakosztályok kapták meg.

— *Ha már a szakosztályoknál tartunk, nézzük meg, hogy milyen évet zártak tavaly, milyen eredményeket értek el a híres és kevésbé ismert postás és sportolók?*

— Az egyik sportág, amelyben valóban az élmezőnyhöz tartozunk, az asztalitenisz. A férfiak az OB I-ben harmadi-

kok lettek, végleg beérett *Németh Károly*, aki megnyerte az ifi 10-ek bajnokságot és az országos felnőtt ranglista 2-3. helyén áll. Éppen az elmúlt napokban pedig tagja volt az Európa-bajnoki bronzérmes válogatottnak is. Jól szerepelt tavaly *Leinweber*, de elégedettek voltunk *Majer* és *Hanicz* teljesítményével is. Sokat fejlődött *Nagy Miklós*, és a csapat idén erősödni fog a leszerelő és vízszatár *Varga Sándorral*. Tavaly rendkívül sokat fejlődtek a nők is. Itt hosszú évek erőfeszítései értek be. A felnőttcsapat radikális fiatalítása helyes döntésnek bizonyult, serdülő és ifjúsági korú versenyzőkkel felállva is alig maradtunk le az élbolytól. Továbbra is nagyszerű eredményeket érünk el az utánpótlás nevelésében, amit a sok korosztályos versenyben elért helyezések igazolnak. No és vannak sokat ígérő tehetségeink, végre nemcsak a fiúk között.

— *Női tornában felnőttcsapatunk ötödször nyerte meg az országos bajnokságot. Ladányi és Csizsu a legjobbak az itthoni mezőnyben, de nevük a nemzetközi tornasportban is jól cseng. Milyenek a legújabb eredmények?*

— *Aztán vannak a „futottak még” szakosztályok?*

— Ez így nem igaz, hiszen mindenütt szeretnénk megőriz-

A PSE fontos feladatának tekinti a tömegsport fejlesztését

ni az elért színvonalat, de az tény, hogy a többi szakosztályt a viszonylag jó eredmények ellenére sokféle gond, baj érte, anyagi és más természetű akadályai vannak a látványos fejlődésnek. Tekébe példál az NB I-es női és az NB II-es férficsapatnak nagyon hiányzik egy nagyobb pálya, kézilabdásaink közel voltak tavaly az NB I-es álmom megvalósításához, itt azonban a szakmai munka nem volt megfelelő, és kellene egy sportcsarnok is, hogy végre ott-honuk legyen. A kerékpáros csapat 1987-ben az utóbbi évek legjobb eredményét érte el, de a négytagú együttesből *Zaka*, *Prommer* és *Csathó* nem tértek vissza nyugatról, Ausztriában azonnal kaptak profiszerződést. Így a 36 éves *Szuromi György* jelenleg egyedül képviseli a felnőtteket. Lenne kinek igazolni, de nincs miből. Sakkosztáink megnyerték a postás Európa-bajnokságot, de kiestek az OB I-ből. A tájfutók közül csak a *Boros házaspár* szerzett első osztályú minősítést, viszont itt sok a fiatal. Külön téma lehetne az atlétika, ahol nagyon jó utánpótlás-nevelés folyik, de megállják helyüket a felnőttek is, bár kevesen vannak. A gyalogló *Hudi Rudolfné* fiatalon és váratlanul bekövetkezett halála egy sikeres pályafutást tört ketté.

mok is. Kérem, avassa be az olvasót a titkokba!

— Titkok nincsenek. Épül és május 31-ére elkészül a kilenc teniszpálya. A létesítményünk fenntartója a Posta Építési Üzem, amely már eddig is sokat tett, felújítja a főépületben a teniszszékre szükséges öltözőket. Bővítjük a tekepályát, de nem szeretnénk falat bontani, ezért a legjobb műszaki megoldást keressük. 15 éve tervezzük egy sportcsarnok építését, aztán mindig kiderült, hogy nincs rá pénz. Idén végérvényesen eldől, lesz-e belőle valami. Mondanom sem kell, csodálatos és gazdaságilag is kíváncsatos lenne. Persze ez nemcsak a sportot, hanem más rendezvényeket is kiszolgálja.

— *És a műanyag borítású atlétikai pálya?*

— Ez álmom egyelőre. A szakosztály neveljen elsősorban sok fiatalot, és aztán egyszer talán ilyenünk is lesz.

— *A sport üzlet is, egyre inkább az. A fenntartók, a szponzorok mindent megtesznek, hogy nevük, márkajelük fennmaradjon. Mégis úgy tűnik, a posta „nagyvonalúan” kezeli ezt a reklámlehetőséget, vagyis a postás sportolók nem mindig viselik igazán az „image”-t?*

— Ez egy fontos kérdés. Minden évben kérjük az illetékeseket, áldozzanak erre többlet. Tornászaink, asztaliteniszezőink, néhány atlétánk eljut a világ minden tájára, és még rendszeren emblémáinkat, trikóinkat, melegítőjüket sincs. Pedig az effajta reklám nem kis lehetőség, élni kell vele. Idén a Hungária Biztosító támogatja atlétáinkat. A velük kötött aprólékos szerződés szigorúan előírja, miként kell őket megjelenítenünk. Lám, ők hajlandók erre pénzt áldozni, pedig saját egyesületük sincsen.

— *Mi hát az elnök terve idén?*

— Jobban gazdálkodni és lehetőleg minden sportágban megőrizni a színvonalat. És persze idén olimpia lesz. Nagy dolog az, hogy postások is lesznek Koreában.

Zimmermann Ottó

A versenysport két kiválósága: Németh Károly asztaliteniszező és Ladányi Andrea tornász

Így aztán viszonylag vidám hangulatban készültünk *Botyán Jánossal*, a PSE elnökével arra a beszélgetésre, amelyen az egyesület jelenlegi helyzetéről, az 1987-es év eredményeiről és a jövőről szeretnénk volna szót váltani. Az elégedettséget nemcsak a karnyújtásnyira folyó építkezés táplálta az elnökben, bár szobája ablakából kitekingetett a nagy sürgős-forgásra, mint az a bizonyos jó gazda, aki a szemével hízalja a jószágot, de elégedett volt azért is, mert a sokasodó gondok ellenére sikeres esztendőzt zárt tavaly az egyesület, amelyet az elnökség is megerősített legutóbbi ülésén.

*

Kezdjük tehát azzal a kérdéssel, amelyet minden körülmé-

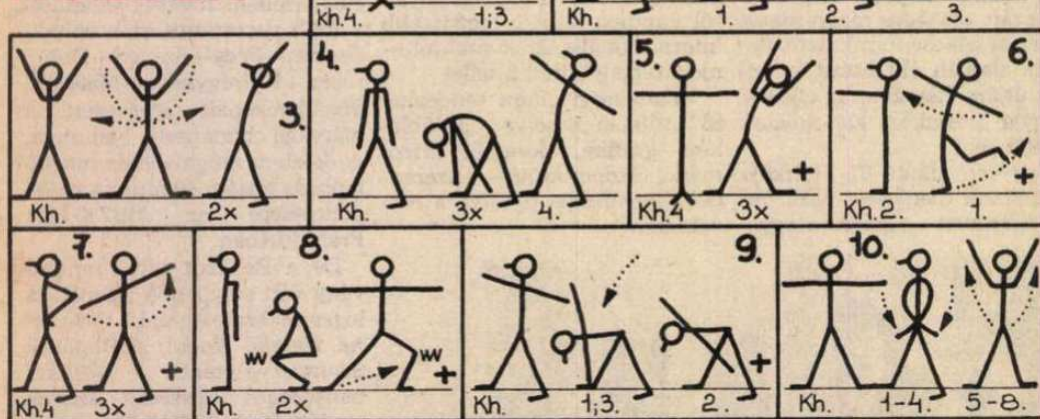
tünk alakulására, a sporthoz való viszonyunk minősíti a társadalmat, a modern életkörülményeket határozza meg. A sport — maradjunk most csak ennél — minden szinten szükséges az egészséges szemléletű és szervezett emberi közösségek megteremtéséhez. Ezért fontos a lehető legszélesebb tömegbázisú tömegsport és természetesen a „jéghegy csúcsa”, a minőségi sport fejlesztése is. A PSE ezen a két területen kíván eredményes lenni, és szerencsére a posta szakmai és társadalmi vezetői is így gondolják mindezt, így megkaptuk a működéséhez, a hagyományok ápolásához szükséges feltételeket mind a versenysportban, mind pedig a dolgozók sportjában.

— *Beszélhetünk-e önálló*

Az egyesület nagy gondot fordít az utánpótlás-nevelésre

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulólhelyzet: zárt állás, kéz a csipőn. 1. ütem: szökdelés bal láb lendítéssel oldalra. 2. ütem: jobb láb előtt lendítés keresztbe. 3. ütem: ismét oldalt lendítés. 4. ütem: jobb láb mellé zární. 5-8. ütem: jobb lábbal ismételni a gyakorlatot.

2. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1-4. ütem:

nyakhajlítás előre (1), hátra (2), balra (3), jobbra (4).

3. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok magastartásban. 1-2 ütem: nyújtott karkörzés kifelé kétszer. 3-4. ütem: magastartásban karhúzás hátra kétszer.

4. Kiindulólhelyzet: széles terpeszállás. 1-3. ütem: törzshaj-

lítás előre bokaérintéssel háromszor. 4. ütem: karlendítéssel oldalt törzshajlítás hátra.

5. Kiindulólhelyzet: zárt állás, karok oldalsó középtartásban. 1-3. ütem: karlendítés magastartásba, lépés bal terpeszállásba és törzshajlítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

6. Kiindulólhelyzet: zárt állás, kar előre nyújtva. 1. ütem: karlendítés oldalt, bal láb lendítése hátra. 2. ütem: kiindulólhelyzet. 3. ütem: ugyanez ellenkező lábbal. 4. ütem: kiindulólhelyzet.

7. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1-3. ütem: karnyújtás oldalt és törzshajlítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

8. Kiindulólhelyzet: zárt állás. 1-2. ütem: guggolásban rugózás kétszer. 3-4. ütem: karlendítés oldalra, támadóállásba balra, térdugózás kétszer. 5-8. ütem: ugyanez ellenkező oldalra.

9. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kar oldalt. 1. ütem: törzsdöntés. 2. ütem: bal kézzel talajérintés. 3. ütem: törzsdöntés. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

10. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, rézsútos magastartás. 1-4. ütem: karleengedés keresztzettségig kilégzéssel. 5-8. ütem: karemelés kiindulólhelyzetbe belégzéssel.

Hamar Gábor

Értékes pontok

A Vasért Jubileumi Kupa elnevezésű, április 1-3-án lebonyolított nemzetközi tornaversenyen, amely egyúttal az Európa-kupa selejtezője is, *Ladányi Andrea* felemás korláton az első, gerendán pedig a harmadik helyet szerezte meg.

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú szám: MNB 215-96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
88-0663. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-3701